

AALTO-YLIOPISTON YLIOPPILASKUNTA
v.
HELSINGIN KAUPPATIETEIDEN YLIOPPILAIDEN SÄÄTIÖ

HELSINGIN KÄRÄJÄOIKEUS
DIAARINUMERO L12/1806

HELSINGIN KAUPPATIETEIDEN YLIOPPILAIDEN SÄÄTIÖN
LAUSUMA KANTAJAN LAUSUMAAN

31.12.2012

SISÄLLYSLUETTELO

1	VASTAUS	4
2	ASIASSA JO RIIDATONTA.....	4
3	AYY:N KANTEESSA EI OLE KYSYMYS VELVOITTAMISKANTEESTA	7
4	HALLINTO-OIKEUDELLISTEN PÄÄTÖSTEN VAIKUTUKSESTA ASIASSA.....	8
4.1	KYSYMYS TUOMIOISTUIMEN ASIALLISESTA TOIMIVALLASTA.....	8
4.2	KYSYMYS AIKAISEMMAN LAINKÄYTTÖRATKAISUN VAIKUTUKSESTA ASIASSA	9
5	LAHJOJA EI RASITA MIKÄÄN PÄTEMÄTTÖMYYS- TAI SOVITTELUPERUSTE.....	13
5.1	PERUSTETTA SOVELTAA OIKEUSTOIMILAIN 36 §:ÄÄ EI OLE.....	13
5.1.1	<i>AYY:llä ei ole oikeutta vedota oikeustoimilain 36 §:ään .....</i>	13
5.1.2	<i>Oikeustoimilain 36 §:n soveltamisalasta yleensä .....</i>	14
5.1.3	<i>KY:n lahjojen kohtuullistamiselle ei ole perusteita .....</i>	16
5.1.3.1	<i>AYY:tä ei ole ollut tarpeen kuulla asiassa .....</i>	18
5.1.3.2	<i>KY:lle jäi sen toimintaan tarvittava osa varallisuudesta .....</i>	19
5.2	LAHJOITUKSET OVAT PÄTEVIÄ.....	19
5.2.1	<i>Lahjoituksilla ei ole rikottu niitä edellytyksiä, joilla ylioppilaskunnat yhdistettiin.....</i>	19
5.2.2	<i>Lahjoitusten tarkoitus ei ole ollut yliopistolainsäädännön vastainen .....</i>	21
5.2.3	<i>Lahjoitusten tarkoituksena ei ole ollut vahingoittaa AYY:tä.....</i>	24
5.2.4	<i>Lahjoituksissa ei ole ollut kysymys itsekontrahoinnista tai edustusvallan yhtymisestä.....</i>	25
5.3	KY-SÄÄTIÖLLÄ ON PERUSTELTU VILPITTÖMÄN MIELEN SUOJA.....	27
6	TUOTTOKORKOJA KOSKEVA VAATIMUS TULEE HYLÄTÄ	28
6.1	VAHINGONKORVAUKSESTA	29
6.1.1	<i>Sopimusperusteinen vahingonkorvaus ei tule kyseeseen.....</i>	29
6.1.2	<i>Vahingonkorvauslain 2:1:n mukaisia perusteita ei ole käsillä .....</i>	29
6.2	PERUSTEETTOMAN EDUN PALAUTUKSESTA	30
6.3	TUOTTOKORON LASKENTAPERUSTE ON VIRHEELLINEN.....	32
7	AJAN KULUMISEN VAIKUTUS ASIASSA.....	32
8	OIKEUDENKÄYNTIKULUISTA	33
9	TODISTELU.....	34
9.1	KIRJALLISET TODISTEET	34
10	LOPUKSI	34

HELSINGIN KÄRÄJÄOIKEUDELLE

Asia Vastaajan lausuma asiassa L12/1806

Vastaaja Helsingin kauppatieteiden ylioppilaiden säätiö, säätiö Helsingistä
(Y-tunnus 2210538-0)

(jäljempänä "KY-säätiö")

Vastaajan asiamiehet ja prosessiosoite

Laamanni, asianajaja Seppo Kempainen ja asianajaja Oili Kela
Asianajotoimisto Borenius Oy
Yrjönkatu 13 A, 00120 Helsinki
Puhelin (09) 615 333
Faksi (09) 6153 3499
Sähköposti seppo.kempainen@borenius.com, oili.kela@borenius.com

Kantaja Aalto-yliopiston ylioppilaskunta, ylioppilaskunta Espoosta
(Y-tunnus 0101365-5)

(jäljempänä "AYY")

Kantajan asiamies ja prosessiosoite

Asianajaja Jouko Huhtala
Asianajotoimisto Castrén & Snellman Oy
PL 233 (Eteläesplanadi 14), 00131 Helsinki
Puhelin (020) 7765 331
Faksi (020) 7765 001
Sähköposti jouko.huhtala@castren.fi

1 VASTAUS

AYY:n vaatimukset ja niiden perustelut ovat kanteen kehittelyn jälkeenkin vääriä, lakiin perustumattomia ja osin virheellisiä sekä ristiriitaisia.

KY-säätiö vaatii edelleen, että Helsingin käräjäoikeus

1. jättää ensisijaisesti AYY:n kanteen tutkimatta, tai
2. mikäli käräjäoikeus tutkii kanteen, hylkää AYY:n kanteen kokonaisuudessaan, ja
3. velvoittaa AYY:n korvaamaan KY-säätiön kaikki asianosais- ja oikeudenkäyntikulut täysimääräisesti myöhemmin esitettävän erittelyn mukaisesti laillisine korkolain 4 §:n 1 momentin mukaisine viivästyskorkeineen siitä lähtien, kun kuukausi on kulunut käräjäoikeuden tuomion antamisesta.

Vastauksensa perusteiksi ja perusteluiksi KY-säätiö viittaa 8.6.2012 päivätyssä vastauksessaan lausumaansa ja toteaa lisäksi seuraava:

2 ASIASSA JO RIIDATONTA

Asiassa riidattomia ovat jo seuraavat seikat, jotka ovat olleet riitaisia KY:n lahjoituksia koskeneissa aikaisemmissa prosesseissa sekä vielä AYY:n 11.1.2012 päivämässä haastehakemuksessa.

1. AYY:n väite haastehakemuksessa oli, että AYY on sama kuin KY ja että AYY käyttäisi KY:lle kuulunutta puhevaltaa KY:n yleisseuraajana. AYY toteaa haastehakemuksessaan, että:

”AYY on tullut KY:n sijaan ja se käyttää myös KY:lle 31.12.2009 saakka kuulunutta puhevaltaa.” (Haastehakemuksen sivu 19, samoin AYY:n purkuhakemuksen¹ sivu 7)

”KY:n yleisseuraajana AYY voi vedota kaikkiin sellaisiin oikeustoi- miopillisiin tai yhteisöoikeudellisiin pätemättömyysperusteisiin, joihin KY voisi vedota, mikäli sen toiminta yhä jatkuisi.” (Haastehakemuksen sivu 21)

---

¹ ”AYY:n purkuhakemuksella” tai ”purkuhakemuksella” tarkoitetaan AYY:n Korkeimmalle hallinto-oikeudelle 31.10.2010 jättämää Korkeimman hallinto-oikeuden 31.12.2009 antamaa päätöstä T 3736 koskevaa purkuhakemusta.

Lisäksi AYY on haastehakemuksessaan ja purkuhakemuksessaan ilmoittanut olevansa "entinen Helsingin Kauppakorkeakoulun Ylioppilaskunta".

Tämä AYY:n toisteleva teema on ollut keskeinen myös tähän asiakokonaisuuteen liittyvissä hallinto-oikeusprosesseissa.

"Tällä hetkellä näyttää selvältä, että Ylioppilaskunnan toiminta, varat, oikeudet ja velvollisuudet siirtyvät yleisseuraannon perusteella Aalto-yliopiston ylioppilaskunnan vastuulle 1.1.2010." (Vastaselitys hallinto-oikeudelle 6.4.2009 asiassa dnro 07205/08/1305, sivu 3)

KY-säätiön vastauksen johdosta antamassaan lausumassa AYY toteaa kuitenkin, että "AYY ja KY eivät ole oikeushenkilöinä täysin identtisiä", vaan AYY on "erillinen uusi oikeushenkilö, jolla on uuden lain mukaiset tehtävänsä" (AYY:n vastauksen sivu 7). AYY:n toteamus "ei täysin identtisiä" tarkoittaa, että AYY ja KY ovat eri oikeushenkilöitä.

AYY ei ole siis tullut KY:n sijaan eikä se käytä KY:lle 31.12.2009 saakka kuulunutta puhevaltaa yleisseuraajana.

AYY toteaa vielä, että "AYY ei ole KY:hyn nähden mikä tahansa sivullinen" (AYY:n vastauksen sivu 7). Lisäksi AYY toteaa, että "AYY:n asemaa on ensisijassa arvioitava ns. kvalifioituna sivullisena..." (AYY:n vastauksen sivu 9).

Riidatonta on, että AYY esittää vaatimuksensa sivullisen asemassa.

2. AYY:n ja juttukokonaisuuden toinen keskeinen väite – samoin kuin hallinto-oikeusprosesseissakin – on ollut, että KY:n toiminta on julkisen hallintotehtävän hoitamista ja siihen sovelletaan kaikilta osin julkisoikeuden alaan kuuluvia säännöksiä.

Näitä seikkoja on toistettu tähän asti jokaisessa kirjelmässä, niin hallinto-oikeusprosessissa kuin myös AYY:n haastehakemuksessa (AYY:n haastehakemuksen sivut 6, 18, 20–21, 28, 29, 30, 31, 32).

"Ensinnäkin KY:n varojen jakaminen siinä laajuudessa, mitä edellä tässä hakemuksessa on tarkasteltu, on julkisen tehtävän hoitamista. Koko KY:n omaisuus on ollut luonteeltaan julkista ja oleellisesti jäsenmaksutuotoilla kerrytettyä. Näin ollen, lahjoituspäätös on ollut hallintopäätös, johon soveltuu hallintolain (434/2004) 28 §:n säännöksiä esteellisyydestä." (Haastehakemuksen sivu 28, lyhyesti samoin sivu 32)

"Hallintopäätöksen täytäntöönpanon edellytyksenä on hallintolainkäyttölain 31 § 1 momentin mukaan päätöksen lainvoimaisuus". (Haastehakemuksen sivu 30, jossa viitataan escrow-sopimuksesta tehtyihin päätöksiin)

"Koko KY:n omaisuus on ollut luonteeltaan julkista ja oleellisesti jäsenmaksutuotoilla kerrytettyä. KY:llä on siten julkisoikeudellinen asema ja sen tekemille päätöksille ja sen puolesta tehdyille lahjoitusten valmistelulle on siten asetettava moitteettomuutta koskien korkeimmat vaatimukset kuin yksityisen toimijan kyseessä ollen." (Haastehakemuksen sivu 31)

"Edustajiston päätöksenteossa oli kuitenkin kyse julkisen tehtävän hoitamisesta ja ottaen nyt ilmi tulleet seikat kokonaisuudessaan huomioon, KY:n puolesta toimineiden henkilöiden toiminta on ollut paitsi esteellisyysnormien ja -periaatteiden vastaista, myös hyvän hallinnon ja ylipäänsä hyvän tavan vastaista, millaista toimintaa Korkeimman hallinto-oikeuden ei tule suojata." (AYY:n purkuhakemuksen sivu 3)

"Koko ylioppilaskunnan omaisuus on ollut luonteeltaan julkista ja oleellisesti jäsenmaksutuotoilla kerrytettyä. -- Lahjoituspäätös on siten ollut julkisessa päätöksenteossa tehtävä päätös ja asiaan on tullut soveltaa hallintolain edellyttämiä esteellisyyssäännöksiä" (AYY:n purkuhakemuksen sivu 9)

"Eryityisesti määräys pakkojäsenyydestä ja tätä kautta kerättävän ylioppilaskunnan jäsenmaksun kohtuullisuudesta antavat ymmärtää, että ylioppilaskunnalla ei ole omalla toiminnallaan oikeutta hukata tai lahjoittaa merkittävää määrää omaisuudestaan ja siten tietoisesti aiheuttaa jäsenmaksunsa korottamisen." (AYY:n purkuhakemuksen sivu 11)

"AYY katsoo, että KY:n edustajiston päätöksessä antaa Yhdistykselle ja Säätiölle ko. lahjat on ollut kyse julkisesta tehtävästä. Ylioppilaskunnan varojen jakaminen siinä laajuudessa, mitä edellä tässä hakemuksessa on tarkasteltu, on julkisen tehtävän hoitamista ja päätöksen oikeudelliset ja taloudelliset vaikutukset ulottuvat pitkälle tulevaisuuteen heikentäen ylioppilaskunnan kykyä hoitaa sille kuuluvia tehtäviä." (AYY:n purkuhakemuksen sivu 15)

Tämä AYY:n toistelema teema on ollut keskeinen myös asiakokonaisuuteen liittyvissä aikaisemmissa hallinto-oikeusprosesseissa.

"Koska Ylioppilaskunta on julkisoikeudellinen yhteisö eikä Ylioppilaskunnan yksityisoikeudellista ja julkisoikeudellista roolia voida oikeudellisessa mielessä erotella, on selvää, että käytännössä ainakin lähestulkoon kaikki Ylioppilaskunnan päätöksentekokoelinten ratkaisut ja päätökset ovat hallintotoimintaa siinä merkityksessä, että toimintaan sovelletaan laajasti julkisoikeudellisia säännöksiä, kuten hallintolain, ja nyt oikeudenkäynnin yhteydessä, hallintolainkäyttölain määräyksiä." (Vastaselitys hallinto-oikeudelle 6.4.2009 asiassa dnro 07205/08/1305, sivu 5)

"Ylioppilaskunnan toimintaa ei ole mahdollista jakaa Ylioppilaskunnan väittämällä ja hallinto-oikeuden tulkitsemalla tavalla julkiseen ja yksityiseen puoleen, sillä lakisääteisesti automaatiojäsenyyteen oikeutetun julkisoikeudellisen Ylioppilaskunnan kaikki toiminta kuuluu lähtökohtaisesti yliopistolain 40 §:ssä määrätyn toiminnan tarkoituksen piiriin." (Valitus Korkeimpaan hallinto-oikeuteen 9.10.2009 Helsingin hallinto-oikeuden pääasiaan 9.9.2009 antamasta päätöksestä nro 09/0756/1, sivu 5)

Nyt AYY toteaa, että

"[o]n riidatonta, että ylioppilaskunnalla voi olla niin julkista kuin yksityistäkin toimintaa". (AYY:n vastauksen sivu 20), jaon "riidatonta, että Helsingin hallinto-oikeus on katsonut, että KY:n päätös lahjoittaa omaisuuttaan ei ole julkisen hallintotehtävän hoitamista ja että korkein hallinto-oikeus ei ole tätä päätöstä muuttanut". (AYY:n vastauksen sivu 20)

Riidatonta on nyt siis jo sekin, että KY:llä on voinut olla niin julkista kuin yksityistäkin toimintaa ja että KY:n lahjoitukset eivät ole olleet julkisen hallintotehtävän hoitamista – mikä sinänsä on ollut alusta lähtien itsestään selvä seikka.

3 AYY:N KANTEESSA EI OLE KYSYMYS VELVOITTAMISKANTEESTA

AYY väittää vastauksessaan, että AYY:n ajamassa kanteessa olisi kyse velvoitekanteesta, koska AYY vaatii, että käräjäoikeus velvoittaisi KY-säätiön luovuttamaan itselleen KY:n KY-säätiölle lahjoittaman varallisuuden. (AYY:n lausuman sivu 7)

AYY:n väite on virheellinen ja oikeudellisesti kestämaton.

AYY:n päävaatimuksena haastehakemuksessa on lahjoitusten julistaminen pätemättömiksi, kun taas sen liitännäisvaatimuksena ovat vaatimukset lahjoitetun varallisuuden "palauttamisesta" sekä tuotto- ja viivästyskorosta.

Olennaista on, että AYY:n päävaatimuksessa on kyse vahvistuskanteesta, ei suoritus- eli velvoittamiskanteesta.² Kun AYY:n päävaatimus jätetään tutkimatta tai se tulee hylättyä, ei velvoitetta "palauttaa" omaisuutta tai maksaa palautettavalle omaisuudelle tuottokorkoa tai viivästyskorkoa ole olemassa. Liitännäisvaatimukset tulee tällöin ensisijaisesti jättää tutkimatta tai toissijaisesti hylätä.³

Asialegitimaation kohdalla on kysymys siten siitä, onko AYY:llä oikeutta omissa nimissään ajaa vahvistuskannetta KY:n ja KY-säätiön lahjoitusten pätemättömäksi julistamisesta.

KY-säätiö uudistaa 8.6.2012 päivätyssä vastauksessaan toteamansa AYY:n asialegitimaation puutteesta ja vaatii, että AYY:n kanne tulee ensisijaisesti jättää tutkimatta. Jos kanne tutkitaan, tulee AYY:n vaatimukset sekä asialegitimaatiota koskevassa kohdassa että muilla KY-säätiön 8.6.2012 päivätyssä vastauksessa ja tässä vastauksessa esitetyillä perusteilla hylätä.

4 HALLINTO-OIKEUDELLISTEN PÄÄTÖSTEN VAIKUTUKSESTA ASIASSA

Hallinto-oikeudellisiin päätöksiin liittyy tässä asiassa kaksi merkittävää kysymystä:

1. kysymys tuomioistuimen asiallisesta toimivallasta ja
2. kysymys aikaisemman lainkäyttöratkaisun vaikutuksesta (*res judicata*).

4.1 Kysymys tuomioistuimen asiallisesta toimivallasta

AYY väittää vastauksessaan, että koska lahjoituksissa on ollut kysymys yksityisen asian hoitamisesta, lahjoitusten arviointi kaikilta niiltä osin, joihin AYY:n kanne kohdistuu, tulisi arvioida yleisessä tuomioistuimessa (AYY:n vastauksen sivu 19). AYY:n väite perustuu ajatukseen, että hallintotuomioistuimissa olisi ratkaistu KY:n lahjoituksiin liittyen vain kysymys lahjoitusten julkisoikeudellisesta pätevyydestä.

AYY:n väitteet ovat virheellisiä ja lakiin perustumattomia.

Ylioppilaskunta-asetuksen (116/1998) 6 § määrittää hallintotuomioistuimen ja yleisen tuomioistuimen asiallisen toimivallan rajan. Muutoksenhakua koskevaa sanamuotoa on selkeytetty uuden yliopistolain (558/2009) 86 §:n 1 momentissa, joskin normin sisältö on asiallisesti sama kuin ylioppilaskunta-asetuksen 6 §:ssä. Ylioppilaskunta-asetuksen 6 §:n mukaan

Ylioppilaskunnan päätökseen haetaan muutosta valittamalla lääninoikeuteen niin kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

² Lappalainen, Juha: Siviiliprosessioikeus I (1995), s. 363–371.

³ Tirkkonen, Tauno: Suomen siviiliprosessioikeus I (1961), s. 456.

Sen lisäksi, mitä hallintolainkäyttölaissa säädetään, ylioppilaskunnan jäsen saa hakea muutosta ylioppilaskunnan edustajiston ja hallituksen sekä 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuna toimielimen päätökseen sillä perusteella, että päätös on syntynyt laista, asetuksesta tai ylioppilaskuntaa koskevista määräyksistä poikkeavassa järjestyksessä tai on muuten lain, asetuksen taikka ylioppilaskuntaa koskevien määräysten vastainen.

Ylioppilaskunta-asetus ei sido hallinto-oikeuden asiallista toimivaltaa vain "julkisoikeudellisen pätevyyden" arviointiin. Ylioppilaskunta-asetus säättää ylioppilaskunnan päätöksen pätevyyttä koskevat kysymykset hallintotuomioistuinten asialliseen toimivaltaan kuuluvaksi.

Hallintotuomioistuimet ovat katsoneet, että KY:n lahjoituksissa ei ole ollut kysymys hallintoasiasta, julkisen hallintotehtävän hoitamiseen liittyvästä päätöksenteosta. Hallintotuomioistuimet ovat sen lisäksi ratkaisseet (muut asiakirjat 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15) ja hallintotuomioistuinten yksinomaiseen toimivaltaan kuuluu ratkaista, ovatko KY:n lahjoitukset syntyneet laista, asetuksesta tai ylioppilaskuntaa koskevista määräyksistä poikkeavassa järjestyksessä tai ovatko ne muuten lain, asetuksen taikka ylioppilaskuntaa koskevien määräysten vastaisia.

Siltä osin, kun AYY:n väitteissä on kysymys KY:n lahjoituksiin liittyvästä päätösten lain- tai sääntöjenmukaisuudesta, ei käräjäoikeudella ole toimivaltaa asian uudelleen tutkimiseen ja arvioimiseen. Tältä osin käräjäoikeuden on otettava hallintotuomioistuinten ratkaisut tuomion perustaksi.

Kun lahjoituksiin liittyvät päätökset ovat olleet hallintotuomioistuinten päätösten mukaan lain ja sääntöjen mukaisia, ei ole mahdollista, että niihin voisi liittyä mitään, joka voisi tukea AYY:n kannevaatimuksia.

4.2 Kysymys aikaisemman lainkäyttöratkaisun vaikutuksesta asiassa

AYY väittää, että nyt kysymyksessä olevaan asiaan ei liittyisi sellaisia ennakkokysymyksen asemassa olevia oikeussuhteita, joista hallintotuomioistuimet olisivat antaneet vahvistustuomioksi katsottavan päätöksen. (AYY:n vastauksen sivu 19)

AYY:n väite on virheellinen ja lakiin perustumaton.

Jos hallintotuomioistuimen toimivaltaan liittyvästä kysymyksestä on olemassa lainvoimainen hallintolainkäyttöratkaisu, se sitoo yleistä tuomioistuinta samalla

tavoin ja samoin edellytyksin kuin jos ratkaisu olisi yleisen tuomioistuimen antama.⁴

Oikeusvoiman negatiivinen vaikutus estää ottamasta uudelleen tutkittavaksi asiaa, joka on jo ratkaistu lainvoimaisella tuomiolla. Oikeusvoiman positiivisen vaikutuksen seurauksena, jos aikaisemmalla lainvoiman saaneella tuomiolla on ratkaistu jokin uudessa oikeudenkäynnissä esillä oleva relevantti ennakkoluonteinen eli prejudisiaalinen kysymys tai oikeussuhde, ratkaisu on tältä osin asetettava ilman uutta tutkintaa tuomion perustaksi.⁵ Jos ratkaisu on sisällöltään sellainen, että se in abstracto tarkastellen voi vaikuttaa uudessa oikeudenkäynnissä, saavuttaa ratkaisu oikeusvoiman.

Mäenpään mukaan oikeusvoiman voidaan katsoa asiallisesti ulottuvan myös sellaisiin potentiaalisesti mahdollisiin valitusperusteisiin ja vaatimuksiin, joita valituksessa ei ole esitetty, koska hallintopäätös on näiltä osin tullut lainvoimaiseksi.⁶

Jos kahdessa eri tapauksessa on kyse saman oikeudellisen intressin tyydyttämisestä samaan tapahtumainkulkuun liittyvän vaihtoehdoisen juridisen perusteen pohjalta, riidatonta oikeuskirjallisuuden mukaan on, että pelkkä uusi juridinen näkökulma aiemmassa oikeudenkäynnissä tutkittuun tosiseikastoon ei riitä murtaamaan tuossa prosessissa annetun tuomion oikeusvoimaa. "Uudet" oikeusnormit eivät auta, jos ne faktat, joihin normeja sovelletaan, ovat oikeusvoiman myötä prekludoituneet.⁷

AYY on käräjäoikeudessa väittänyt kanneperusteinaan, että oikeustoimilain (229/1929) 33 §:n edellyttämät olosuhteet muodostuisivat muun muassa seuraavista seikoista:

1. lahjoituksilla olisi kierretty yliopistolain voimaanpanosta annetun lain (559/2009) 8 §:ssä ilmaistu määräys, jonka mukaan KY:n omaisuus kokonaisuudessaan olisi tullut siirtyä AYY:lle (AYY:n haastehakemuksen sivut 5, 10, 25, 26 ja AYY:n vastauksen sivut 4, 12, 21, 26)
2. KY:lle ei olisi jäänyt riittävää varallisuutta hoitaa tehtävänsä lahjoituspäätösten jälkeen (haastehakemuksen sivut 15, 17, 25, 31 ja AYY:n vastauksen sivu 26)
3. KY ei olisi voinut lahjoittaa "merkittävää" osaa varallisuudestaan ylioppilaskunnan ulkopuolelle (haastehakemuksen sivut 26, 27 ja AYY:n vastauksen sivut 4, 25)

⁴ Lappalainen, Juha: Siviiliprosessioikeus (1995), s. 21.

⁵ Frände & al.: Prosessioikeus (2012), s. 737–738.

⁶ Mäenpää, Olli: Hallintoprosessioikeus (2007), s. 583. Ks. myös Frände & al. Prosessioikeus (2012), s. 753.

⁷ Frände & al. Prosessioikeus (2012), s. 748 ja 752–754. Ks. myös KKO 2008:43.

4. KY:n edustajistossa, hallituksessa ja taloustoimikunnassa toimineet olisivat rikkoneet esteellisyysnormeja ja lojaliteettivelvoitetta (haastehakemuksen sivut 18, 28, 32 ja AYY:n vastauksen sivu 25)
5. lahjoituspäätösten täytäntöönpanossa olisi rikottu hallintolainkäyttölain nimenomaista täytäntöönpanokielto­säännöstä (haastehakemuksen sivut 30, 32).

Hallintotuomioistuimissa ratkaistavana on ollut kysymys, ovatko KY:n lahjoituspäätökset syntyneet laista, asetuksesta tai ylioppilaskuntaa koskevista määräyksistä poikkeavassa järjestyksessä tai ovatko ne muuten lain, asetuksen taikka ylioppilaskuntaa koskevien määräysten vastaisia (Muut asiakirjat 2, sivu 16).

Korkein hallinto-oikeus on 31.12.2009 antamallaan päätöksellä T 3736 hylännyt KY:n edustajiston 30.10.2008 tekemistä päätöksistä tehdyn valituksen. Korkein hallinto-oikeus vahvisti, että KY:n lahjat eivät ole olleet lain, asetuksen tai KY:n sääntöjen vastaisia.

AYY on vaatinut Korkeimman hallinto-oikeuden päätöksen purkamista 31.12.2010 päivätyllä hakemuksella. AYY on perustellut purkuhakemustaan muun muassa seuraavilla seikoilla:

1. KY:n tarkoituksena oli kaikin keinoin estää, ettei lainsäätäjän tarkoitus uuden yliopistolain ja sen voimaannpanolain ylioppilaskuntien yhdistymistä koskevalta osalta toteudu. Voimaannpanolaissa todetaan, että yhdistyvän ylioppilaskunnan (KY) varallisuus siirtyy AYY:lle kokonaisuudessaan. Lahjoituksilla on ollut negatiivinen vaikutus AYY:n toimintaan
2. KY ei olisi voinut toimia pitkään KY:lle jääneillä varoilla ilman yhdistymistä. Korkeimman hallinto-oikeuden johtopäätös KY:lle jääneen omaisuuden riittävyydestä on ollut väärä
3. KY ei ole voinut hukata ja lahjoittaa merkittävää osaa varallisuudestaan. AYY:lle siirtyi vain murto-osa KY:n varallisuudesta. KY on antanut hallintotuomioistuimille virheellisen kuvan lahjoitetun varallisuuden arvosta
4. päätöksenteossa on rikottu esteellisyys­säännöksiä
5. koko ylioppilaskunnan omaisuus on ollut luonteeltaan julkista ja oleellisesti jäsenmaksutuloilla kerrytetty.

Lisäksi AYY on väittänyt purkuhakemuksessa muun muassa, että

6. lahjan saajana olleen KY-säätiön perustamisessa on menetelty virheellisesti ja salattu bulvaania käyttämällä KY-säätiön perustaminen ja
7. KY:n menettelyä kokonaisuudessaan voidaan pitää oikeuden väärinkäyttönä.

Korkein hallinto-oikeus on hylännyt AYY:n purkuhakemuksen. KY:n lahjoituksiin liittyen ei ole tapahtunut uusia oikeustositseikkoja Korkeimman hallinto-oikeuden 31.12.2009 antaman päätöksen jälkeen.

Kun lainvoimaisella valitukset hylkäävällä päätöksellä on vahvistettu, että KY:n tekemät lahjoituspäätökset eivät ole olleet KY:tä koskevien lakien vastaisia, ei myöhemmässä oikeudenkäynnissä voida menestyksellä väittää, että KY:n lahjoitukset olisivat olleet lain, asetuksen tai KY:n sääntöjen vastaisia. Ei voida myöskään väittää, että lahjoituksia koskevat päätökset olisivat syntyneet laista, asetuksesta tai ylioppilaskuntaa koskevista määräyksistä poikkeavassa järjestyksessä.

Korkein hallinto-oikeus on ratkaissut muun muassa, että

- KY:n lahjoitukset eivät ole olleet lain, mukaan lukien yliopistolain voimaantulosta annetun lain, vastaisia eli että lainsäätäjän tahto ei ole ollut, että KY:n koko varallisuus siirtyy AYY:lle (muut asiakirjat 2, sivut 10 ja 11). AYY ei voi saada tutkittavaksi uutta kannetta, jolla se pyrkisi muuttamaan sitä Korkeimman hallinto-oikeuden lopputulosta, että KY:n lahjoitukset eivät ole olleet yliopistolain voimaantulosta annetun lain vastaisia. Korkein hallinto-oikeus on siis lopullisesti ratkaissut edellä käsitellyn AYY:n kanneperusteen 1.
- KY:lle jäänyt omaisuus on ollut lahjoitusten jälkeenkin sen suuruinen ja laatuinen, että KY on voinut jatkaa normaalia toimintaansa ylioppilaskuntana ja täyttää sille laissa ja asetuksessa määrätyt tehtävät (muut asiakirjat 2, sivut 9 ja 11). Korkein hallinto-oikeus on siis lopullisesti ratkaissut edellä käsitellyn AYY:n kanneperusteen 2.
- KY on voinut lahjoittaa lahjakirjoissa tarkoitetun osan varoistaan ylioppilaskunnan ulkopuolelle (muut asiakirjat 2, sivut 9, 10 ja 11). Tätä osaa AYY kuvaa maininnalla "merkittävä". Korkein hallinto-oikeus on siis lopullisesti ratkaissut edellä käsitellyn AYY:n kanneperusteen 3.
- KY:n päätöksenteossa ei ole rikottu esteellisyysnormeja eikä lojaliteettivelvoitetta (muut asiakirjat 2, sivut 14). Korkein hallinto-oikeus on siis lopullisesti ratkaissut edellä käsitellyn AYY:n kanneperusteen 4.

Korkein hallinto-oikeus on vahvistanut tulevaisuuteen nähden sitovalla tavalla, mikä mainituissa kysymyksissä on katsottava oikeaksi.

AYY:n edellä käsitelty kanneperuste 5 hallintolainkäyttölain nimenomaisen täytäntöönpanokieltoäännöksen rikkomisesta on peruste, josta AYY:n olisi tullut oma-toimisesti luopua, kun se luopui vetoamasta hallinto-oikeudellisiin perusteisiin toteamalla "[o]n riidatonta, että ylioppilaskunnalla voi olla niin julkista kuin yksityistäkin toimintaa" (AYY:n vastauksen sivu 20), ja on "riidatonta, että Helsingin hallinto-oikeus on katsonut, että KY:n päätös lahjoittaa omaisuuttaan ei ole julkisen

hallintotehtävän hoitamista ja että korkein hallinto-oikeus ei ole tätä päätöstä muuttanut”.

Helsingin hallinto-oikeus on 13.5.2011 antamissaan päätöksissä nro 11/0594/1 (muut asiakirjat 10), nro 11/0601/1 (muut asiakirjat 12) ja nro 11/0593/1 (muut asiakirjat 13) vahvistanut sinänsä sitovalla tavalla sen, että KY:n lahjoituksia koskevassa escrow-järjestelyssä ei ole menetelty hallintolainkäyttölain vastaisesti. Escrow-järjestelyssä ei ole ollut muutakaan moitittavaa. Järjestely on yleisesti käytössä oleva toimintamalli, ja KY toteutti sen Helsingin kauppakamarin escrow-menettelyn mukaisesti.

Käräjäoikeuden on otettava hallintotuomioistuinten ratkaisut tuomionsa lähtökohdaksi.

5 LAHJOJA EI RASITA MIKÄÄN PÄTEMÄTTÖMYYS- TAI SOVITTELUPERUSTE

5.1 Perustetta soveltaa oikeustoimilain 36 §:ää ei ole

AYY on 15.10.2012 päivätyssä lausumassaan täsmentänyt kannevaatimustaan vetoamalla haastehakemuksessa esitetyn lisäksi oikeustoimilain 36 §:ään. AYY vaatii nyt toissijaisesti, että lahjat jätettäisiin kokonaisuudessaan oikeustoimilain 36 §:n perusteella huomioon ottamatta (katsottaisiin pätemättömiksi) ja kumotaisiin, ja että lahjojen ehtoja lahjoitusten kohteen laajuuden suhteen vähintään soviteltaisiin siten, että 4.200.000 euron määrää ylittävää osuutta pidettäisiin kohtuuttomana. (AYY:n lausuman sivut 3, 24 ja 25)

AYY:n nämäkin vaatimukset ovat perusteettomia ja ne tulee hylätä, jos vaatimukset tutkitaan.

AYY:llä ei ole sellaista sopijapuolen tai muutakaan asemaa, että se voisi vaatia KY:n ja KY-säätiön välisiä lahjoja soviteltavaksi.

KY:n KY-säätiölle antamat lahjat ja lahjojen ehdot eivät ole olleet kohtuuttomia, eikä niiden soveltaminen ole johtanut kohtuuttomuuteen.

5.1.1 AYY:llä ei ole oikeutta vedota oikeustoimilain 36 §:ään

AYY vaatii sovittelemaan lahjoja, joiden osapuolia ovat KY ja KY-säätiö.

KY:n KY-säätiölle luovuttaman varallisuuden omistusoikeus tai hallinta ei ole siirtynyt missään vaiheessa AYY:lle. KY-säätiö on 8.6.2012 päiväämässään vastauksessa kohdassa 3.2.1.3 selvittänyt, että AYY:lle ei ole siirtynyt mitään oikeuksia KY:stä KY-säätiölle lahjoitettuun varallisuuteen. AYY ei ole koskaan tullut lahjoitusoikeustoimien osapuoleksi.

AYY ei ole niiden oikeustoimien osapuoli, joiden sovittelua se vaatii. Lahjakirjoissa ei myöskään ole asetettu velvoitteita tai rasitteita AYY:lle, joita AYY joutuisi nyt täyttämään.

Se, että sovittelua vaativan AYY:n ja KY-säätiön välillä ei ole sopimussuhdetta, estää sovittelun.

Systemisyys estää sovittelun silloin, kun sovittelua vaativan ja vastapuolen välillä ei ole sopimussuhdetta – tarkkaan ottaen kun osapuolet eivät ole sen oikeustoimen osapuolia, jonka sovittelua vaatimus koskee. Selkeä esimerkki tällaisesta tilanteesta ovat sivullissuhteet, jotka jäävät OikTL 36 §:ään perustuvan sovittelun ulkopuolelle.⁸

Oikeustoimilain 36 §:n soveltamisen peruste ei ole se, että sivullinen voisi sovittelun johdosta saada varallisuutta itselleen.

AYY:n vaatimukset tulee jättää tutkimatta tai hylätä.

5.1.2 Oikeustoimilain 36 §:n soveltamisalasta yleensä

Lahjaan liittyy erityinen sovittelusäännös, lahjanlupauslain (625/1947) 5 §. Sen mukaan lahjanlupaus voidaan kohtuullistaa tai peruuttaa, jos ennen lahjoituksen täyttämistä

- antajan varallisuusolot huonontuvat niin suuresti, että lahjan saajankin olot huomioon ottaen lahjan vaatiminen olisi ilmeisesti kohtuutonta tai
- lahjan saaja tekee lahjanlupauksen antajalle huomattavaa vääryyttä.

Lahjanlupauslain sovittelusäännös ei koske täytettyä lahjaa.

Hallituksen esityksessä oikeustoimen kohtuullistamista koskevaksi lainsäädännöksi (HE 247/1981) otetaan kantaa yleisen sovittelusäännöksen soveltumiseen lahjaoikeustoimissa. Oikeustoimilain 36 §:n sovittelua koskevaa säännöstä on katsottu voitavan soveltaa myös lahjaan, vaikka lahja ei pääsääntöisesti ole sopimus, kaksipuolinen oikeustoimi.

Lähtökohtana oikeustoimen kohtuullisuuden arvioimiselle on oikeustoimen sitovuuden periaate; sopijapuoli on yleensä velvollinen täyttämään sitoumuksensa. Sopijapuoli ei voi

---

⁸ Pöyhönen, Juha: Sopimusoikeuden järjestelmä ja sopimusten sovittelu (1988), s. 338.

vedota kohtuullistamissäännökseen, jos sopijapuolten velvollisuuksien järkkymiseen johtaneet seikat ja niiden seuraukset voitiin sopimusta tehtäessä ennakoita.⁹

Tästä pääsäännöstä on hallituksen esityksessä esitetty poikkeuksena tilanteet, joissa sopijapuolella ei ole ollut muuta mahdollisuutta, kuin sopimuksen tekeminen toisen sopijapuolen esittämällä ehdoilla.¹⁰ Tämän tyyppisestä tilanteesta ei ole ollut kysymys KY:n lahjoitusosoikeustoimissa.

Mononen toteaa sovittelusta, että osapuolten alkuperäinen tarkoitus on sopimusten sitovuuden loukkaamattomuuden lähtökohta:

Osapuolitahtoa arvioidaan sen mukaan mikä sopimuksenteon aikaan vallitsi. Myöhemmillä mielenmuutoksilla ei ole merkitystä, eikä muutoinkaan olosuhteiden muuttumiselle voida antaa merkitystä, jos se on vastoin osapuolten alkuperäistä tarkoitusta.¹¹ (korostus tämän lausuman laatijan)

Telaranta kuvaa yksityisillä olevaa itsemääräämisoikeutta seuraavasti:

Kun valtio myöntää yksilöille itsemääräämisoikeuden, he ovat oikeutettuja järjestämään oikeudelliset suhteensa toisiin henkilöihin haluamallaan tavalla. Ne oikeusvaikutukset, jota yksilö antamansa normin kautta tavoittelee, tulevat siis aikaan sen vuoksi, että yksilö on tahtonut niiden syntyvän. Yksilön tahdolla on näin ollen oikeusvaikutusten syntyyn nähden määräävä merkitys.¹² (korostus tämän lausuman laatijan)

Hemmon mukaan sovitteluun vetoamisen estää se, että sopimuksen toinen osa-
puoli on tehnyt tietoisesti omalta kannaltaan epäedullisen sopimuksen tarkoitukseensa myöntää toiselle erityisiä etuja.¹³

Saarnilehto toteaa, että sovittelun tarkoituksena ei ole, että vakaasta harkinnasta tehdyt "huonot" sopimukset tasapainotetaan. Hän lisää, että sopimuksen tai sen ehdon huonous toisen sopijapuolen näkökulmasta ei ole sovitteluperuste, jos sopimus on tehty tasavertaisten sopijapuolten kesken tai sovittelua vaatii sopijapuolista vahvempi.¹⁴

⁹ HE 247/1981, s. 12.

¹⁰ HE 247/1981, s. 12.

¹¹ Mononen, Marko: Sopimusoikeuden materiaalisuudesta (2003), s. 124.

¹² Telaranta, K. A.: Varallisuusosoikeudellinen tahdonilmaisus (1953), s. 80.

¹³ Hemmo, Mika: Sopimusoikeus II (2003), s. 77.

¹⁴ Saarnilehto, Ari: Sopimusoikeuden perusteet (2009), s. 170–171:

Sovittelusäännös ei ylipäätään tule pääsääntöisesti sovellettavaksi, jos sopimusosapuolet ovat tasavertaiset. Oikeustoimilain 36 §:n sovittelusäännös on heimon suojaksi rakennettu sovittelusäännös. Tolonen toteaa, että yhdenvertaiset osapuolet voivat ottaa haluamansa sopimusriskin, jota ei voi jälkeinpäin sovittella. Tasavertaisten osapuolten välistä sopimusta voitaisiin sovittella lähinnä, jos olosuhteet ovat muuttuneet pitkäkestoisessa sopimuksessa tai jos olosuhteiden muutokset ovat olleet yllätyksellisiä tai ennakoimattomia¹⁵. Tällaisesta ei ole kysymys KY:n ja KY-säätiön välisessä lahjassa.

5.1.3 KY:n lahjojen kohtuullistamiselle ei ole perusteita

Kuten edellä kohdassa 5.1.2 on selvitetty, lahjaa koskeva erityinen sovittelupe-
ruste löytyy lahjanlupauslaista. Ennen kuin KY:n KY-säätiölle antama lahjanlupaus
täytettiin, kumpikaan lahjanlupauslain edellytys lahjanlupauksen sovittelulle ei
täytynyt. Kangas toteaa varallisuusaseman heikkenemistä koskevasta sovittelu-
perusteesta, että

[s]äännöksen tarjoamaa peruuttamismahdollisuutta ei ole olemassa tilanteessa, jossa lahjanlupauksen antaja on lupauksen antaessaan ollut tietoinen siitä, että *lupauksen täyttäminen* aiheuttaa lupauksen antajan omaisuuden olennaisen vähentymisen. Peruuttamismahdolli-
suus on rajattu tiukasti koskemaan vain niitä tilanteita, joissa lahjan-
lupauksen antaneen tahon varallisuustilanne heikkenee *ennen lupa-
uksen täyttämistä* tavalla, joka estää sitoumuksessa pysymistä. Siten se seikka, että Helsingin Kauppa-
korkeakoulun ylioppilaskunnan edus-
tajiston tekemän päätöksen täyttämisen johdosta tälle ylioppilaskun-
nalle kuuluneen omaisuuden arvo vähenee huomattavasti, ei ole lais-
sa tarkoitettu lahjanlupauksen peruuttamisperuste. (todiste V33, sivu
6)

KY ei olisi voinut vaatia lahjanlupauslaista kohtuullistamista siinä vaiheessa tai en-
nen, kun KY lakkasi. AYY:llä ei voi olla parempaa oikeutta KY:n tekemiin oikeus-
toimiin kuin KY:llä olisi ollut. AYY:llä ei olisi perustetta lahjanlupauslaista kohtuullis-
tamiseen, vaikka lahjoja ei olisi täytäntöön pantu ennen KY:n lakkaamista.

KY:llä ei myöskään olisi ollut perustetta vaatia lahjojen kohtuullistamista oikeus-
toimilain 36 §:n perusteella, jos lahjat olisi täytäntöön pantu aikaisemmin KY:n ai-

¹⁵ Tolonen, Hannu: *Siviilioikeuden yleiset periaatteet*, s. 87. Teoksessa: Saarnilehto, Ari (toim.): *Varallisuus oikeuden kantavat periaatteet* (2000). Tolonen viittaa tapauksiin KKO 1982 II 192 ja KKO 1983 II 78, joissa tasavertaisten sopimusosapuolien välistä sopimusta ei soviteltu. Mononen, Marko: *Sopimusoikeuden materiaalisuudesta* (2003), s. 125.

kana. AYY:llä ei tältäkkään osin ole parempaa oikeutta kuin KY:llä olisi ollut täytetyn lahjan kohtuullistamiseen.

Lahjoitusoikeustoimissa KY on ollut vahvempi osapuoli, joten heikomman suojaksi säädettyä säännöstä ei voida soveltaa KY:hyn. Myös AYY on vahvempi osapuoli, eikä sillä ole oikeutta sovittelusäännöksen soveltamiseen.

Kaikki lahjoitusten vaikutukset ja seuraukset – sekä AYY:n väittämät että muutkin – ovat olleet ennakoituja lahjoitusoikeustoimien osapuolten välillä.

Lahjoituksille on ollut hyväksyttävä peruste; lahjoitusten tarkoituksena on ollut huolehtia kylterikulttuurin turvaamisesta tulevaisuudessa eli ohjata KY:n varojen käyttö sellaiseen tarkoitukseen, mihin ne on alun perin saatu ja kerätty. Mitään yllätyksellisiä tai ennakoimattomia olosuhteiden muutoksia ei ole esiintynyt. Lahjoitukset on toteutettu osapuolten alkuperäisen tarkoituksen mukaisilla ehdoilla.

Lahjoitusoikeustoimet on tehty KY:n vakaasta harkinnasta ja vapaasta tahdosta sekä KY:n määrittämien ehtojen ja edellytysten mukaisesti. Lahjojen määrä ja varallisuuden luonne on ollut tietoinen ja harkittu päätös. Luovutetun varallisuuden määrä ja laatu ei ole ollut kohtuuton, mitä käydään tarkemmin läpi kohdassa 5.1.3.2.

KY on vahvistanut alkuperäiset lahjoitustahdonilmaisut vielä ennen lakkaamistaan ja KY:n selvänä tahtotilana on ollut, että lahjoitukset KY-säätiölle toteutetaan (todisteet V20 ja V21). Lahjoitukset KY-säätiölle ovat kyltereille tärkeitä ja merkityksellisiä. Lahjoitusten täytäntöönpanon jälkeen ei ole tapahtunut sellaista olosuhteiden muutosta, joka oikeuttaisi muuttamaan KY:n nimenomaista lahjoitustahtoa.

AYY:n varallisuusasema on hyvä, ja se kykenee hyvin toteuttamaan sille laissa säädetyt tehtävät sekä myös muuta aatteellista toimintaa opiskelijoiden etujen ajamiseksi. AYY on vahva toimija Suomen toiseksi suurimpana ylioppilaskuntana. Sillä, kykeneekö AYY toteuttamaan kaiken sen, mitä se haluaisi, ei ole asiassa merkitystä.

KY:n lahjoitus KY-säätiölle on kokonaisuutenakin arvioiden ollut kohtuullinen. Se, että AYY ei ole saanut sitä varallisuutta, mitä se jälkikäteen haluaisi, ei ole sovittelun peruste.

Oikeustoimilain 36 §:n soveltamiselle ei ole perustetta.

AYY:n väitteiden mukaan (AYY:n lausuman sivu 4 ja 25) lahjojen ehtojen kohtuuttomuus johtuisi erityisesti siitä, että:

1. samat henkilöt olisivat käyttäneet hyväkseen yksipuolisesti asemaansa, eikä loukattu osapuoli AYY päässyt millään tavoin vaikuttamaan lahjoituksiin,
2. KY lahjoitti KY-säätiölle yli 42 me ja AYY:lle siirtyi sen varoista vain vähäisenä pidettävä osa,
3. kohtuuttomuutta arvioitaessa tulisi huomioida se, lahjoitettiin ko taloudelliselta kannalta merkityksetön vai suurin osa.

Käymme seuraavana vielä läpi tarkemmin AYY:n esittämät väitteet.

5.1.3.1 AYY:tä ei ole ollut tarpeen kuulla asiassa

AYY väittää, että lahjojen ehtojen kohtuuttomuutta aiheuttaisi se, että samat henkilöt olisivat käyttäneet hyväkseen yksipuolisesti asemaansa, eikä AYY:lle varattu mitään mahdollisuutta puuttua asiaan.

AYY:n väite on asiassa väärä ja merkityksetön.

Sillä, onko lahjan saajan puolella ollut samoja henkilöitä vastaanottamassa lahjaa, kuin lahjan antajan puolella, ei ole asiassa merkitystä. Varallisuutta ei ole lahjoitettu päätöksentekijöille itselleen, vaan KY-säätiölle KY:n tarkoitusta edistävään käyttöön. Sikäli, kun AYY tässäkin viittaa esteellisyyteen, on kysymys jo Korkeimman hallinto-oikeuden lainvoimaisesti ratkaisema.

KY:llä on ollut itsenäinen toimivalta omaan varallisuuteensa liittyvissä asioissa 31.12.2009 päättymiseen asti. KY:n ei ole ollut tarpeen kuulla varallisuuttaan koskevissa asioissa ulkopuolisia tahoja.

Hallinto-oikeuden 9.9.2009 antaman päätöksen johdosta tehdyssä valituksessa korkeimmalle hallinto-oikeudelle vaadittiin, että korkeimman hallinto-oikeuden on kuultava AYY:tä asian käsittelyn yhteydessä:

...vaatineet lisäksi, että Aalto-yliopiston ylioppilaskunnalta pyydetään lausunto 1.1.2010 jälkeen. (Muut asiakirjat 2, s. 15)

Korkein hallinto-oikeus totesi tuomiossaan (muut asiakirjat 2, s. 18)

Uudessa yliopistolaisissa, edellä mainitussa voimaannpanolaisissa tai niitä koskevassa, 20.2.2009 eduskunnalle annetussa hallituksen esityksessä (HE 9/2009 vp) ei kuitenkaan ole mainintaa siitä varallisuus- asemasta, jota yhdistyvän yliopiston ylioppilaskunnalta edellytetään. Tähän nähden myöskään lausunnon pyytäminen Aalto-yliopiston ylioppilaskunnalta ei ole asian selvittämiseksi tarpeen.

AYY:lle ei ole ollut tarpeen varata tilaisuutta lausua tai vaikuttaa KY:n tekemiin lahjoituksiin.

5.1.3.2 KY:lle jäi sen toimintaan tarvittava osa varallisuudesta

AYY väittää, että kohtuuttomuuden lahjoituksissa aiheuttaisi se, että AYY:lle olisi siirtynyt vain vähäisenä pidettävä osa KY:n varallisuudesta. Lisäksi AYY väittää, että kohtuusarviointin kannalta merkityksellistä olisi, onko KY lahjoittanut taloudelliselta kannalta merkityksettömämmän ja määrällisesti pienemmän varallisuuden AYY:lle. (AYY:n vastauksen sivu 25)

AYY:n väitteet ovat virheellisiä ja merkityksettömiä.

Ensinnäkin, KY ei ole lahjoittanut AYY:lle mitään varallisuutta. KY:ltä siirtyi AYY:lle erityisseuraantona se varallisuus, mikä KY:llä oli päivän 31.12.2009 päättyessä.

Sillä, mitä AYY:lle siirtyi 1.1.2010, ei ole KY:n lahjoituksia arvioitaessa merkitystä. Merkitystä on sillä, että KY:lle jäi lahjoitusten jälkeen sen toiminnassaan tarvittava varallisuus (muut asiakirjat 2).

KY:lle jäi 30.10.2008 lahjoituspäätösten jälkeen arviolta 7.000.000 euron arvoiset rahasto-osuudet (30.9.2008 arvoilla arvioituna). Tilinpäätöshetkellä 31.12.2008 KY:lle jääneiden rahasto-osuuksien arvo oli noin 5.800.000 euroa (todiste V10 ja V34). AYY on itse arvioinut sille KY:ltä siirtyneiden rahasto-osuuksien arvon olleen 1.1.2010 noin 8.900.000 euroa (todiste V22). KY:ltä KY-säätiölle siirtyneiden rahasto-osuuksien arvo oli lahjoitushetkellä (30.9.2008 arvoilla arvioituna) 23.000.000 euroa ja 31.12.2008 arvoilla arvioituna noin 20.000.000 euroa.

KY:lle jäi 30.10.2008 lahjoituspäätösten jälkeen koko asuntolakanta. KY:lle jääneiden kiinteistöjen arvioitu nettomarkkina-arvo oli 31.12.2008 noin 28.900.000 euroa ja KY-säätiölle siirtyneiden kiinteistöjen nettomarkkina-arvo noin 14.900.000 euroa (todiste V10 ja V34). AYY on itse arvioinut sille KY:ltä siirtyneiden kiinteistöjen nettomarkkina-arvon olleen 1.1.2010 noin 27.462.000 euroa.

AYY:lle on lahjoitusten jälkeenkin siirtynyt KY:ltä merkittävä varallisuus. AYY:lle ei siirtynyt KY:ltä "vain vähäisenä pidettävä osa". Siirtyneisiin jäsenmääriin suhteutettuna KY:ltä siirtyi huomattavasti merkittävämpi omaisuus AYY:lle, mitä TKY:ltä tai TOKYO:lta.

5.2 Lahjoitukset ovat päteviä

5.2.1 Lahjoituksilla ei ole rikottu niitä edellytyksiä, joilla ylioppilaskunnat yhdistettiin

AYY on lisännyt 15.10.2012 päiväämässään vastauksessa kanneperusteeksi vielä edellytysten rikkomisen. AYY väittää, että lahjoituksilla olisi rikottu niitä edellytyk-

siä, joilla ylioppilaskunnat yhdistettiin. AYY väittää, että KY:n, KY-säätiön ja niiden puolesta toimineiden henkilöiden tiedossa oli, että kaksi muuta ylioppilaskuntaa edellyttäisivät varojen siirtymistä kokonaisuudessaan ja että tämä olisi ollut AYY:n käsityksen mukaan myös lainsäätäjän tarkoitus. Mainitulla perusteella AYY vetoaa kanneperusteena ylioppilaskuntien yhdistämisen edellytysten rikkomiseen ja tähän liittyvään edellytysoppiin. (AYY:n lausuman sivu 4)

AYY:n väitteet ovat virheellisiä ja asiassa merkityksettömiä.

Edellytysopilla viitataan klassisen määritelmän mukaan siihen, että tahdonilmaisun antaja edellyttää, että todellisuus säilyttää sopimussuhteen aikana hänen olettamansa mukaiset piirteet tai että tietty hänen odottamansa asiantila toteutuu¹⁶. Edellytysoppi liittyy kahden sopijapuolen välisen sopimuksen pysyvyyteen sopimuksen edellytyksenä pidettyjen seikkojen muuttuessa.

Edellytysoppia ei voida soveltaa nyt kyseessä olevaan tilanteeseen. KY:n, TKY:n ja TOKYO:n taikka KY:n ja AYY:n välillä ei ole ollut sopimussuhdetta. Ylioppilaskunnat yhdessä tai erikseen eivät myöskään ole voineet asettaa lainsäätäjälle edellytyksiä olosuhteista, joissa niiden toiminta lakkautettiin ja perustettiin uusi ylioppilaskunta. Myös TKY:llä ja TOKYO:lla itsellään on ollut mahdollisuus ja vapaus järjestää varallisuutensa haluamallaan tavalla ennen uuden ylioppilaskunnan muodostamista.

KY:n lähtökohtana ylioppilaskuntien yhdistymistilanteessa oli se, että kukin ylioppilaskunta osallistuu uuden ylioppilaskunnan rahoittamiseen jäsenmääränsä mukaisessa suhteessa (todiste V17 ja V32). Sinänsä riidatonta on, että ylioppilaskunnan rahoitusratkaisusta neuvoteltiin vanhojen ylioppilaskuntien kesken, ja että KY, TKY ja TOKYO yrittivät päästä uuden ylioppilaskunnan rahoittamisesta yhteiseen sopimukseen vielä syksyllä 2008. KY:n lähtökohtana sopimusneuvotteluissa oli, että KY:stä siirtyisi uudelle ylioppilaskunnalle 4.500.000 euroa ja asuntolakiinteistöt (todiste V32). KY:ssä päätettiin edetä tämän edellytyksen pohjalta eteenpäin. Sopimusta KY:n, TKY:n ja TOKYO:n välillä ei koskaan lopulta solmittu.

Lahjojen pysyvyyden arvioinnissa, eli arvioinnissa, olisiko KY:llä ollut mahdollisuus purkaa antamansa lahjat edellytysopin perusteella, tarkastellaan sitä, ovatko ne olosuhteet, joiden vallitessa lahja on sitouduttu antamaan, pysyneet oleellisesti muuttumattomina.¹⁷

Todellisuus on saanut lahjoittajan oletusten mukaiset piirteet ja lahjoittajan odottama asiantila on toteutunut. KY:n asettamat edellytykset eivät ole rauenneet tai

¹⁶ Häyhä, Juha: Sopimusoppi ja rauenneet edellytykset, Lakimies 7-8/2004, s. 1438.

¹⁷ Kivimäki – Ylöstalo: Suomen siviilioikeuden oppikirja (1973), s. 421.

olosuhteet muuttuneet. TKY:n tai TOKYO:n edellytyksillä, odotuksilla tai tahdolla ei ole vaikutusta KY:n päätöksiin tai sopimussuhteisiin.

AYY:llä ei sinänsä ole edes oikeutta vedota KY:n ja KY-säätiön välisen lahjoituksen edellytyksiin. AYY on lahjoitusoikeustoimeen nähden ulkopuolinen taho, ja puhevalta lahjoitettuun varallisuuteen ei ole siirtynyt AYY:lle, niin kuin KY-säätiö on esittänyt 8.6.2012 päivätyn vastauksensa 3.2.1.3 kohdassa.

Perustetta julistaa KY:n tekemiä lahjoituksia pätemättömäksi edellytysopinkaan perusteella ei ole.

5.2.2 Lahjoitusten tarkoitus ei ole ollut yliopistolainsäädännön vastainen

AYY väittää, että lahjoitusten tarkoitus olisi ollut estää yliopistolain voimaantulon jälkeen annetun lain 8 §:ssä ilmaistu määräys, jonka mukaan yhdistyvien ylioppilaskuntien omaisuus kokonaisuudessaan olisi tullut siirtyä uudelle ylioppilaskunnalle. (AYY:n lausuman sivut 4, 23, 24). Kun näin ei tapahtunut, olisi tällä AYY:n näkemyksen mukaan loukattu AYY:n oikeuksia.

AYY:n väitteet ovat virheellisiä ja lakiin perustumattomia.

Yliopistolain voimaantulon jälkeen annetun lain 8 §:n 6 momentista

[y]hdistyvien ylioppilaskuntien varallisuus siirtyy uudelle ylioppilaskunnalle. Uusi ylioppilaskunta vastaa niistä velka-, palvelu-, hankinta- ja muista sitoumuksista, joihin yhdistyvien yliopistojen ylioppilaskunnat ovat sitoutuneet ja jotka koskevat uudelle ylioppilaskunnalle siirtyvää omaisuutta ja toimintaa.

käy ilmi tämän asian kannalta kaksi keskeistä seikkaa:

1. yliopistolain voimaantulon jälkeen annetussa laissa ei säädetä, että kaikki varallisuus siirtyisi uudelle ylioppilaskunnalle ja
2. laissa säädetään, että uusi ylioppilaskunta vastaa niistä siirtyvää omaisuutta ja toimintaa koskevista sitoumuksista, joita vanhat ylioppilaskunnat ovat tehneet.

Yliopistolain voimaantulon jälkeen annetun lain 12 §:n 1 ja 2 momentissa on säädetty julkisoikeudellisten laitosten, yliopistojen, varojen siirrosta uusille yliopistoille seuraavasti:

Valtioneuvosto määrää luovutettavan irtaimen omaisuuden ja sen arvon sekä ehdot, joilla luovutus uusille yliopistoille tapahtuu. Valtio-

neuvosto määrää myös muista omaisuuden luovuttamiseen liittyvistä järjestelyistä.

Vanhan yliopistolain 39 §:n mukaisten yliopistorahastojen omaisuus siirtyy kokonaisuudessaan asianomaisen yliopiston toimintaa jatkavalle uudelle yliopistolle 1 päivänä tammikuuta 2010. (korostus tämän lausuman laatijan)

Julkisoikeudellisina laitoksina toimineiden yliopistojen osalta ei siis säädetty, että kaikki varallisuus siirtyisi uusille yliopistoille. Helsingin yliopistolla säilyi lain uudistuksen jälkeenkin itsenäinen erillistalous, mitä KY-säätiö on 8.6.2012 päivämässään vastauksessa kohdassa 3.5.1.5 jo käsitellyt.

Yliopistorahastojen osalta todetaan laissa, että niiden omaisuus siirtyy kokonaisuudessaan uudelle yliopistolle. Tämän valtioneuvosto on voinut määrätä, koska vanhat yliopistot olivat julkisoikeudellisia laitoksia.

Yliopistolakia on sittemmin uudistettu taideyliopistojen osalta. Yliopistolain muuttamisesta annetun lain voimaantulon jälkeen annettussa laissa (415/2012) sanamuotojen ero yliopiston ja ylioppilaskunnan varallisuuden siirron osalta käy myös selkeästi ilmi. Lain 4 §:n 1 momentissa säädetään varallisuuden siirrosta Taideyliopistoon seuraavasti:

Yhdistyvien yliopistojen varallisuus siirtyy kokonaisuudessaan Taideyliopiston omistukseen muutoslain tullessa voimaan. (korostus tämän lausuman laatijan)

Ylioppilaskuntien yhdistymisen osalta vastaavaa säännöstä ei edelleenkään ole, vaan ylioppilaskuntien varojen siirtymisestä todetaan 9 §:n 7 momentissa seuraavasti:

Yhdistyvien ylioppilaskuntien varallisuus siirtyy Taideyliopiston ylioppilaskunnalle muutoslain tullessa voimaan. Taideyliopiston ylioppilaskunta vastaa niistä velka-, palvelu-, hankinta- ja muista sitoumuksista, joihin yhdistyvät ylioppilaskunnat ovat sitoutuneet ja jotka koskevat Taideyliopiston ylioppilaskunnalle siirtyvää omaisuutta tai toimintaa.

Lainsäätäjällä on tehty selkeän eron julkisoikeudellisten yliopistojen ja ylioppilaskuntien välillä varallisuuden siirtymistä koskevan sääntelyn osalta.

Ylioppilaskuntia koskevat säännökset on rakennettu sen perustuslaillisen periaatteen pohjalle, että lailla järjestettyjen yhdistysten autonomiaa ei ole asiallista rajoittaa enempää, kuin on välttämätöntä niiden lakisääteisten tehtävien kannalta.¹⁸

Kangas toteaa ylioppilaskuntien oikeudesta määrätä varallisuudestaan ennen ylioppilaskuntien yhdistymistä seuraavaa:

Vaikka edellä mainituilla lahjoituspäätöksillä Helsingin kauppakorkeakoulun ylioppilaskunnan varoista huomattava osa siirtyy uudelle omistajalle, kysymys on ennen muuta turvaamistoimenpiteestä, jolla oikea omistaja pyrkii varmistumaan siitä, että sen päätöksentekoa koskenutta alkuperäistä velvoitetta kunnioitetaan myös vastaisuudessa. Päätöksiä onkin pidettävä ennen muuta alkuperäisen tarkoituksen toteuttamista turvaavina ulkoistamispäätöksinä. Aalto-yliopiston ylioppilaskunnalle ei uudessa yliopistolaissa ole siviilioikeudellisesti pätevällä tavalla siirretty rajoittamatonta omistusoikeutta edeltäjäylioppilaskuntien omaisuuteen. Ajatus siitä, että Suomessa olisi tehty Aalto-yliopiston perustamispäätöksen varjolla Helsingin kauppakorkeakoulun ylioppilaskunnan omaisuutta koskeva sosiaalisoitinpäätös, on kovin vieras ja hyvin kaukaa haettu. (korostus tämän lausuman laatijan) (Todiste V33, s. 4)

Myös korkein hallinto-oikeus on 31.12.2009 antamassaan päätöksessään T 3736 todennut, ettei uudessa yliopistolaissa, sen voimaanpanolaissa tai niitä koskevassa eduskunnalle annetussa hallituksen esityksessä (HE 9/2009 vp) ole mainintaa siitä varallisuusasemasta, jota yhdistyvän yliopiston ylioppilaskunnalta edellytetään. (Muut asiakirjat 2, sivu 18)

Sekä KY:n käyttämät asiantuntijat että korkein hallinto-oikeus ovat lähteneet lahjoitusten laillisuuden arvioinnissa siitä, että KY:n tulee lahjoitusten jälkeenkin kyetä suoriutumaan sille laissa ja asetuksessa säädetyistä tehtävistä.

KY-säätiö on käynyt läpi 8.6.2012 antamassaan vastauksessa kohdassa 3.3.1.3 ja 3.3.1.4 sen, että ylioppilaskunnalla on tosiasiaa vähän lakisääteisiä tehtäviä:

- opiskelijaedustajien nimeäminen yliopiston hallintoelimiin,
- opiskelijoiden terveydenhuoltopalveluiden järjestämiseen osallistuminen nimeämällä opiskelijaedustajat Ylioppilaiden terveydenhoitosäätiön hallintoon,
- opintotukilautakunnan opiskelijaedustajien nimeäminen,
- automaatiojäsenyyteen liittyvän jäsenmaksun määräämisestä ja perimisestä päättäminen sekä

¹⁸ PeVL 39/2004 vp, s. 3, samoin PeVL 52/2006 vp ja PeVL 1/1998 vp.

- muun kuin automaatiojäsenyyden perusteella ylioppilaskuntaan automaattisesti kuuluvan opiskelijan hyväksymisestä ylioppilaskunnan jäseneksi taikka tällaisen hakemuksen hylkäämisestä päättäminen.

Ylioppilaskunnan lakisääteisten tehtävien hoitaminen ei tosiasiallisesti edellytä ylioppilaskunnalta omaa varallisuutta. KY:lle on jäänyt lahjoitusten jälkeenkin sellainen varallisuus, että se on voinut suoriutua sille säädetyistä tehtävistä (muut asiakirjat 2, todisteet V10 ja V22). Myös AYY on voinut suoriutua sille säädetyistä tehtävistä KY:ltä, TKY:ltä ja TOKYO:lta siirtyneellä varallisuudella (todiste V22), vaikka kyseisellä seikalla ei ole merkitystä arvioitaessa KY:n tekemien lahjoitusten pätevyyttä.

Yliopistolain voimaanpanosta annetussa laissa ei aseteta rajoituksia ylioppilaskuntien oikeudelle tehdä sitoumuksia ennen ylioppilaskuntien yhdistymistä. Voimaanpanolaissa sitä vastoin säädetään, että uusi ylioppilaskunta vastaa niistä siirtyvää omaisuutta ja toimintaa koskevista sitoumuksista, joita vanhat ylioppilaskunnat ovat tehneet. Jos KY:n lahjoituspäätöksiä ei olisi pantu täytäntöön 31.12.2009, olisi velvoite KY:n antamasta lahjanlupauksesta siirtynyt AYY:lle ja AYY olisi ollut yliopistolain voimaanpanosta annetun lain 8 §:n 6 momentin nojalla velvoitettu täytäntöönpanemaan sen.

Kuten edellä on jo todettu, korkein hallinto-oikeus on tutkinut sen, onko lahjoituksia rasittanut päätöksenteossa ollut muotovirhe tai ovatko lahjoitukset olleet muutoin lain, asetuksen taikka ylioppilaskuntaa koskevien määräysten vastaisia (Muut asiakirjat 2, s. 16). Korkein hallinto-oikeus on katsonut, että KY:n lahjoitukset eivät ole olleet yliopistolain voimaanpanosta annetun lain 8 §:n vastaisia. Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisu asiassa on otettava käräjäoikeudessa tuomion perustaksi.

On siis hyvin selvää, että AYY on väärässä väittäessään, että lahjoitusten tarkoitus olisi ollut estää yliopistolain voimaanpanosta annetun lain 8 §:ssä ilmaistu määräys, jonka mukaan yhdistyvien ylioppilaskuntien omaisuus kokonaisuudessaan tulisi siirtyä uudelle ylioppilaskunnalle. Laissa ei ole AYY:n väittämää määräystä eikä väitettyä tarkoitusta ole olemassa.

KY:n lahjoitukset eivät ole olleet yliopistolain voimaanpanosta annetun lain 8 §:n vastaisia. AYY:n oikeuksia ei ole loukattu KY:n lahjoituksilla.

5.2.3 Lahjoitusten tarkoituksena ei ole ollut vahingoittaa AYY:tä

AYY väittää myös, että KY-säätiö ja KY sekä näiden molempien puolesta toimineet samat henkilöt olisivat toimineet AYY:n vahingoksi (AYY:n vastauksen sivu 7) ja että koko lahjoitusjärjestelyyn olisi ryhdytty AYY:n vahingoittamistarkoituksessa.

AYY väittää lisäksi, että lahjoituksilla olisi ollut negatiivinen vaikutus Aalto-yliopiston opiskelijoiden toimintaan.

AYY:n väitteet ovat virheellisiä ja merkityksettömiä.

KY:llä on ollut perustuslain turvaaman omaisuudensuojan ja sopimusvapautensa perusteella oikeus disponoida varallisuudestaan haluamallaan tavalla. Lahjoituksissa ei ole ollut kysymys sopimuksesta kolmannen vahingoksi, vaan lahjoitusten tarkoituksena on ollut turvata kylterikulttuurin säilyminen yliopistojen yhdistymisen jälkeenkin (todisteet V10, V20, V21, V28, V29 ja V32). KY:n lahjoituksilla edistetään sitä toimintaa, mihin KY:n säännöt ovat alun perin edellyttäneetkin varoja käytettäväksi – edistää kyltereiden yhteiskunnallisia, sosiaalisia ja henkisiä sekä opiskeluun ja opiskelijan asemaan yhteiskunnassa liittyviä pyrkimyksiä. KY:n KY-säätiölle antamien lahjojen tarkoituksena ei ole ollut vahingoittaa AYY:tä.

Sillä, ovatko KY:n lahjat heikentäneet AYY:n toimintaedellytyksiä tai olisiko AYY:llä paremmat toimintaedellytykset, jos sillä olisi enemmän rahaa, ei ole merkitystä arvioitaessa KY:n lahjojen pätevyyttä.

Lahjoituksilla ei ole negatiivista vaikutusta Aalto-yliopistossa opiskelevien toimintaan. Lahjoituksilla edistetään AYY:n jäsenkunnan, kyltereiden, toimintaa ja etuja. KY-säätiön toiminnalla on positiivinen vaikutus Aalto-yliopiston opiskelijoiden toimintaan (todiste V12).

5.2.4 Lahjoituksissa ei ole ollut kysymys itsekontrahoinnista tai edustusvallan yhtymisestä

AYY väittää myös, että KY:n lahjoituksissa KY-säätiölle olisi ollut kysymys itsekontrahoinnista tai edustusvallan yhtymisestä, jolloin AYY:n asema lahjoitettuun omaisuuteen korostuisi. (AYY:n vastauksen sivu 9)

AYY:n väitteet ovat virheellisiä ja ne koskevat seikkaa, jonka korkein hallinto-oikeus on jo ratkaissut todettuaan, että asiassa ei ole toimittu lain, asetuksen eikä ylioppilaskuntaa koskevien määräysten vastaisesti. (Muut asiakirjat 2)

Itsekontrahoinnilla tarkoitetaan tilannetta, jossa

edustaja päättää sopimuksen päämiehen nimissä niin, että hän tulee henkilökohtaisesti oikeustoimen toiseksi sopimuspuoleksi. Itsekontrahointiin voidaan rinnastaa tilanteet, joissa toisena sopimuspuolena on edustajan puoliso tai muu läheinen.¹⁹

---

¹⁹ Hemmo, Mika: Sopimusoikeus I (2007), s. 461.

KY:ssä päätöksentekoon osallistuneet eivät ole olleet henkilökohtaisesti lahjoitus-oikeustoimien osapuolia. KY:n tai KY-säätiön puolesta toimineet henkilöt eivät ole saaneet etua lahjoitusjärjestelystä, vaan lahjoituksiin on ryhdytty tarkoituksena ohjata KY:lle kertynyt varallisuus myös jatkossa kyltereiden pyrkimysten edistämiseen. Lahjoitusoikeustoimissa ei ole ollut kysymys itsekontrahoinnista.

Edustusvallan yhtymisenä pidetään tilannetta, jossa edustaja on yhtä aikaa kahden osapuolen valtuutettu ja hän päättää sopimuksesta näiden kesken toimien kummankin puolesta.

KY:n edustajiston jäsenet, jotka ovat tehneet lahjoituksia koskevat päätökset, eivät ole KY:n edustajia, vaan he ovat käyttäneet jäsenille kuuluvaa päätösvaltaa. KY:tä on edustanut hallitus ja sen nimenkirjoittajat. KY:n hallitus tai sen nimenkirjoittajat eivät ole päättäneet lahjoituksia koskevista oikeustoimista. KY-säätiötä on edustanut säätiön hallitus (SL 10.1 §). Kukaan KY-säätiön hallituksen jäsenistä ei ole ollut tekemässä lahjoituksia koskevia päätöksiä KY:n edustajistossa 30.10.2008. Asiassa ei ole ollut kysymys edustusvallan yhtymisestä.

Vaikka lahjoituksia koskevia päätöksiä tehtäessä KY-säätiön hallintoneuvoston jäsenet ovat samanaikaisesti olleet myös KY:n edustajiston jäseniä, ei asialla ole vaikutusta lahjoitusten pätevyYTEEN. KY-säätiön hallintoneuvoston jäsenet eivät edusta KY-säätiötä, eikä hallintoneuvoston jäsenillä ole päätösvaltaa KY-säätiössä päätettäessä lahjoitusten vastaanottamisesta. KY-säätiössä ei ole päätetty lahjoituksen ehdoista. KY:n tekemät lahjoitukset ovat yksipuolisia oikeustoimia, joissa päätöksentekijänä on ollut KY.

Edustajan velvollisuuteen päämiestään kohtaan kuuluu pyrkiä päämiehen kannalta parhaaseen mahdolliseen lopputulokseen. KY:n lahjoitusoikeustoimilla on huolehdittu siitä, että KY:n varallisuudella toteutetaan tulevaisuudessa KY:n alkupe-
räistä tarkoitusta (todisteet V10, V20, V21, V28, V29 ja V32). Lahjoitustoimilla on pyritty KY:n kannalta parhaaseen mahdolliseen lopputulokseen. KY:n tai KY-säätiön toimielinten jäsenet eivät ole loukanneet millään tavalla KY:n etuja.

Edustusvallan yhtymisen osalta on kirjallisuudessa todettu, että

[s]elvää on kuitenkin, että päämies voi nimenomaisesti suostua päättäntätapaan tai hän voi hyväksyä sopimuksen jälkeenpäin.²⁰

Lisäksi edustusvallan yhtymisen osalta on todettu, että etujen ristiriitaa ei voi olla puhtaissa sopimuksen täyttämistoimissa.²¹

²⁰ Hemmo, Mika: Sopimusoikeus I (2007), s. 462. Ks. myös Kivimäki – Ylöstalo: Suomen siviilioikeuden oppikirja (1973), s. 361.

²¹ Kivimäki – Ylöstalo: Suomen siviilioikeuden oppikirja (1973), s. 361.

KY:n ylin päättävä toimielin, edustajisto, on hyväksynyt nyt kysymyksessä olevan päätäntätävän. Edustajisto on lisäksi 15.12.2009 (todiste V20) ja 29.12.2009 (todiste V21) hyväksynyt kokouksessaan lahjoituksiin liittyvät toimet KY:tä sitoviksi. KY on itse suostunut menettelyyn, jossa lahjan saajan toimielimen jäsenet ovat olleet myös KY:n toimielimen jäseniä.

KY:n lahjoituksissa ei ole ollut kysymys itsekontrahoinnista eikä edustusvallan yhtymisestä.

5.3 KY-säätiöllä on perusteltu vilpittömän mielen suoja

AYY väittää, että koska lahjoituksissa olisi ollut kysymys itsekontrahoinnista tai edustusvallan yhtymisestä, KY-säätiö ei voisi vedota vilpittömän mielen suojaan, vaan KY-säätiö olisi ollut täysin tietoinen seikoista, jotka rasittaisivat lahjoituksia ja joihin AYY vetoaa tässä oikeudenkäynnissä (AYY:n vastauksen sivu 17).

AYY:n väitteet ovat virheellisiä.

Oikeustoimilain 39 §:n mukaan

Jos tämän lain mukaan sopimuksen tai muun oikeustoimen pätevyys riippuu siitä, ettei se, johon oikeustoimi on kohdistettu, ole tietänyt eikä hänen voida katsoa pitäneen tietää jostakin olosuhteesta, tahi että hän muuten on ollut vilpittömässä mielessä, on huomioon otettava se, mitä hän on tietänyt tai hänen olisi pitänyt tietää silloin, kun hän sai tiedon oikeustoimesta. Kuitenkin voidaan, milloin erityiset asianhaarat antavat siihen aiheutta, ottaa huomioon myös mitä hän on tietänyt tai hänen olisi pitänyt tietää sanotun ajan jälkeen, mutta ennenkuin oikeustoimi oli vaikuttanut määräävästi hänen toimintaansa.

Riidatonta on se, että kun lahjoituspäätökset tehtiin KY:n edustajistossa 30.10.2008, KY-säätiön hallintoneuvoston jäsenet olivat KY:n edustajiston jäseniä ja KY-säätiön hallituksen jäsenet olivat KY:n edustajiston, hallituksen tai talous-toimikunnan jäseniä tai varajäseniä. Kukaan KY-säätiön hallituksen jäsenistä ei ollut KY:n edustajistossa päättämässä lahjoituksista 30.10.2008. Riidatonta siis siinänsä on se, että KY-säätiöllä oli sama tieto lahjoitusta tehtäessä vallinneista olosuhteista, mitä KY:llä oli.

Ennen lahjoituspäätösten tekemistä KY selvitti eri asiantuntijoiden avulla sen, että lahjoitukset ovat lain, asetuksen ja KY:n sääntöjen mukaisia (todisteet V13, V14 ja V15). Lahjoituspäätökset valmisteltiin asiantuntijoiden arvioissa olevat reunaehdot huomioiden. Kun lahjoituspäätökset tehtiin 30.10.2008, oli KY:llä ja sen

puolesta toimineilla henkilöillä perusteltu vilpityn mieli siitä, että tehtävät lahjoituspäätökset ovat lain, asetuksen ja KY:n sääntöjen mukaisia.

Kun lahjoituspäätökset täytäntöönpantiin 31.12.2009, oli KY-säätiöllä tiedossa Korkeimman hallinto-oikeuden päätös 31.12.2009 T 3736, jolla lahjoitukset oli katsottu päteviksi sekä kaksi lahjoituspäätösten jälkeen hankittua asiantuntijalausekantoa (V33 ja V35). Korkeimman hallinto-oikeuden päätöksessä on arvioitu niitä olosuhteita, joilla AYY nyt väittää lahjoitusten olleen pätemättömiä.

Lahjoituksia täytäntöönpantaessa KY-säätiöllä on ollut perusteltu käsitys ja vilpityn mieli siitä, että lahjoitukset on tehty kaikin puolin hyväksyttävissä olosuhteissa, ei siis sellaisissa, joista tietoisesti olisi kunnianvastaista ja arvotonta vedota lahjoituksiin. KY-säätiöllä on ollut perusteltu syy luottaa lahjoitusten virheettömyyteen. KY-säätiöllä ei ole ollut syytä epäillä, että korkeimman hallinto-oikeuden päätöksestä huolimatta lahjoituksiin voisi liittyä joitakin pätemättömyysperusteita.

KY-säätiön perusteltua vilpityntä mieltä on suojattava asiassa.

6 TUOTTOKORKOJA KOSKEVA VAATIMUS TULEE HYLÄTÄ

AYY on haastehakemuksessaan vaatinut, että KY-säätiö on veloitettava suorittamaan lahjoitetulle varallisuudelle korkolain 3 §:n ja 12 §:n tarkoittaman korkokannan mukaista tuottokorkoa kunkin lahjoitetun omaisuuserän vastaanottamishetkestä eli 21.12.2009 lukien asian vireilletulopäivään asti.

AYY on vastauksessaan muuttanut kannevaatimustaan tuottokoron osalta (AYY:n vastauksen sivu 3). AYY vaatii nyt, että KY-säätiö tulee velvoittaa suorittamaan ensisijassa vahingonkorvauksena ja vaihtoehtoisesti perusteettoman edun palautuksena AYY:lle

1. sen tuoton määrä, jonka AYY olisi saanut, mikäli lahjoitettu omaisuus olisi siirtynyt AYY:lle 1.1.2010 tai
2. vaihtoehtoisesti sen tuoton määrä, jonka KY-säätiö on saanut perusteettomana etuna palautettavalle varallisuudelle.

Mainitulle tuottokorolle AYY vaatii viivästyskorkoa 15.11.2012 lukien.

AYY:n liitännäisvaatimukset tulevat ylipäänsä tutkittavaksi vain, jos käräjäoikeus vastoin KY-säätiön käsitystä katsoisi, että AYY:llä olisi jonkinlainen oikeus KY:n lahjoittamaan varallisuuteen. Koska AYY:n vaatimukset jäävät tutkimatta taikka tulevat hylätyksi, tulee myös liitännäisvaatimukset jättää tutkimatta tai hylätä.

AYY ei ole sellaisessa asemassa, että sillä olisi oikeutta sopimusperusteiseen vahingonkorvaukseen. Vahingonkorvauslain mukaisia perusteita velvoittaa KY-säätiö

maksamaan vahingonkorvausta AYY:lle ei ole. KY-säätiö ei ole aiheuttanut vahinkoa AYY:lle.

KY-säätiö ei ole saanut lahjoituksista tuoton muodossa AYY:n kustannuksella etua, joka olisi perusteeton.

6.1 Vahingonkorvauksesta

Vahingonkorvausvaatimuksen osalta AYY väittää, että perusteeksi riittäisi se, että käräjäoikeus julistaa riidan kohteena olevat lahjoitukset pätemättömiksi. Pätemättömyysperusteet osoittaisivat KY-säätiön tuottamuksen. AYY väittää, että KY-säätiö olisi vahingonkorvausvastuussa

1. ensisijaisesti sopimusperusteisen vastuun nojalla, koska KY:n ja KY-säätiön väliset lahjoitukset ovat varallisuus oikeudellisia oikeustoimia ja
2. toissijaisesti vahingonkorvauslain 2:1 perusteella. (AYY:n vastauksen sivu 4)

AYY:n väitteet ovat virheellisiä.

6.1.1 Sopimusperusteinen vahingonkorvaus ei tule kyseeseen

AYY ei ole KY:n ja KY-säätiön välisen lahjoitustoimen osapuoli. AYY:llä ja KY-säätiöllä ei ole sopimussuhdetta, johon perustuen AYY voisi vaatia sopimusperusteista vahingonkorvausta KY-säätiöltä.

KY:llä ei olisi perustetta vaatia lahjoitusten purkamista. KY:llä ei olisi perustetta vaatia myöskään varallisuuden tuottoa sopimusperusteisena vahingonkorvauksena. AYY:lle ei ole voinut syntyä parempaa asemaa kuin KY:llä tilanteessa, jossa KY:n ja KY-säätiön välillä on sopimussuhde.

Muutakaan perustetta vaatia sopimusperusteista vahingonkorvausta ei ole. AYY:n vaatimus on perusteeton ja se tulee hylätä.

6.1.2 Vahingonkorvauslain 2:1:n mukaisia perusteita ei ole käsillä

On ensinnäkin syytä todeta, että AYY:lle ei ole syntynyt taloudellista vahinkoa, koska sillä ei ole mitään laillista oikeutta, johon vahingon aiheutumisen voisi liittää. Toiveet eivät ole vahingonkorvausvastuun peruste.²²

Jos käräjäoikeus vastoin KY-säätiön käsitystä velvoittaisi KY-säätiön "palauttamaan" sen KY:ltä saaman varallisuuden AYY:lle, tulisi arvioitavaksi vaadittu va-

²² Ks. Sisula-Tulokas, Lena: Ren ekonomisk skada (2012), s. 294: "Individens handlingsfrihet och den sunda konkurrensen har av tradition betonats i vår rättsordning. Det hör till spelets regler att aktörerna får driva sina egna intressen inom den ram rättsordningen uppställer".

hingonkorvausvastuu. Perustetta, joka aikaansaisi tuoton korvaamisen vahingonkorvauksena, ei kuitenkaan ole.

Se, että lahjoitukset julistettaisiin pätemättömiksi, ei ole sellaisenaan varallisuuden tuottoa koskevan vahingonkorvausvastuun peruste.

KY on tehnyt lahjoitukset taloudellisen itsemääräämisoikeutensa ja omaisuuden suojan turvaamana tarkoituksenaan jatkaa perinteitään ja kauppatieteiden opiskelijoiden pyrkimysten tukemista. Kuten KY-säätiö on 8.6.2012 päivätyssä lausumassaan tarkemmin eritelty, omaisuuden säätiöinti on tyyppillistä ja tavanomaista ylioppilaskuntien yhdistymisen kaltaisissa tilanteissa. Se on muutoinkin tavallista vastaavan tyyppisissä tilanteissa, esimerkiksi kuntaliitosten yhteydessä säätiöintiä tapahtuu paljonkin.

KY-säätiön toiminnasta puuttuu vahingon aiheuttamisen edellyttämä tahallisuus ja tuottamus. KY-säätiö on ottanut 31.12.2009 lahjat vastaan vilpittömässä mielessä. KY-säätiö on voinut luottaa korkeimman hallinto-oikeuden päätökseen (muut asiakirjat 2), jolla on todettu, että lahjoitukset eivät ole olleet lain, asetuksen taikka ylioppilaskuntaa koskevien määräysten vastaisia. Lahjoitusten vastaanottaminen ja KY:n tahtotilan täyttäminen ei ole ollut perusteetonta. Ei ole ollut mitään syytä, miksi KY-säätiön olisi pitänyt ajatella kysymyksessä olleen KY-säätiölle väärin perustein tulleista varoista. KY-säätiön perusteltua vilpittömyyttä tulee suojata.

Vahingonkorvauslain mukaisen taloudellisen vahingon korvausvastuu rajoittuu vahinkoon, jonka syntyminen vahingon aiheuttamishetkellä mielletään tai joka pitäisi voida mieltää.²³ KY-säätiö ei ole mieltänyt, eikä sen olisi pitänytkaan mieltää, että vastaanottamalla KY:n lahjat ja toteuttamalla KY:n tahtotilan se aiheuttaisi tuottokoron menettämisen muodossa vahinkoa AYY:lle.

Jos käräjäoikeus tutkii AYY:n vahingonkorvausvaatimuksen, tulee se hylätä. Vahingonkorvauslain mukaisia erityisen painavia syitä velvoittaa KY-säätiö maksamaan AYY:lle vahingonkorvausta ei ole.

6.2 Perusteettoman edun palautuksesta

Perusteettoman edun palautuksen osalta AYY väittää (AYY:n vastauksen sivu 4), että edellytykset tuottovaatimuksen osalta täyttyisivät, jos

1. KY-säätiö on saanut etua pätemättöminä pidettävien lahjoitusten tuottona,

²³ Routamo, Eero – Ståhlberg, Pauli – Karhu, Juha: Suomen vahingonkorvausoikeus (2006), s. 357–358.

2. KY-säätiön saamaa etua olisi pidettävä perusteettomana, mikä olisi selvää, jos lahjoitukset julistettaisiin pätemättömiksi,
3. KY-säätiö muutoin hyötyisi AYY:n kustannuksella, mikä myös olisi selvää, jos lahjoitukset julistettaisiin pätemättömiksi.

AYY:n väitteen mukaan mainitut edellytykset täyttyisivät tässä asiassa. AYY:n väitteet ovat virheellisiä.

Etua ei ole perusteeton silloin, kun se on seurausta saajallaan olleen oikeuden käyttämisestä; menettelyn oikeutus tekee edun suojatuksi.²⁴ KY-säätiöllä on ollut oikeus luottaa siihen, että lahjoitukset ovat päteviä ja että KY-säätiöllä on oikeus pitää varoja ja niiden tuottoja hallussaan sekä käyttää niitä. KY-säätiö on voinut luottaa korkeimman hallinto-oikeuden lainvoimaiseen tuomioon 31.12.2009 T 3736 (muut asiakirjat 2) sekä hallintotuomioistuinten antamiin lukuisiin asiaan liittyviin tuomioihin, joilla lahjoitukset ja niihin liittyvät toimet on katsottu laillisiksi ja päteviksi. KY-säätiöllä on ollut lahjoittajan tahdosta peräisin oleva oikeus käyttää omaisuutta kauppatieteen opiskelijoiden pyrkimysten edistämiseen. KY-säätiön perusteltua luottamusta tulee suojata.

KY-säätiö ei ole saanut etua lahjoitetun varallisuuden tuotosta. Sen jälkeen, kun KY-säätiö sai lahjoitetut varat haltuunsa, KY-säätiö on käyttänyt niitä ja niiden tuottoa säätiön tarkoituksen ja KY:n tahtotilan mukaisesti kauppatieteen opiskelijoiden etujen ajamiseen. Vuonna 2010 KY-säätiön tilikauden alijäämä oli 463.000 euroa ja vuonna 2011 alijäämä oli 1.003.000 euroa (todiste V36). KY-säätiö ei ole hyötynyt tai saanut etua varojen hallussa pitämisestä.

Jos KY-säätiötä ja KY-yhdistystä ei olisi perustettu, KY-säätiön ja KY-yhdistyksen toiminta olisi tullut järjestää AYY:n toimesta. AYY:lle ei ole syntynyt tappiota siitä, että KY-säätiö on järjestänyt AYY:lle kuuluvaa toimintaa. KY-säätiö ei ole hyötynyt AYY:n kustannuksella, vaan AYY on hyötynyt KY-säätiön toiminnasta.

Tuottokoron maksuvelvollisuus ei ylipäättään voi alkaa ennen kuin lahjat olisivat muuttuneet perusteettomiksi. Jos lahjat vastoin KY-säätiön käsitystä julistettaisiin pätemättömiksi, alkaa pätemättömyys vasta lainvoimaisesta tuomioistuimen tuomiosta.²⁵ KY-säätiön luottamusta, että sillä on paras oikeus omaisuuteen, joka sille on lahjoitettu hallintotuomioistuinten päätösten mukaan pätevästi, tulee suojata. Tuottokorkoa koskeva vaatimus perusteettoman edun palautuksena on tästäkin syystä perusteeton ja vaatimus tulee hylätä.

²⁴ Aurejärvi, Erkki – Hemmo, Mika: Velvoiteoikeuden oppikirja (2007), s. 166.

²⁵ Saarnilehto & al.: Varallisuus-oikeus (2012), s. 712.

6.3 Tuottokoron laskentaperuste on virheellinen

AYY vaatii, että tuoton määrä tulisi arvioida oikeudenkäymiskaaren 17 luvun 6 §:stä nojalla 3,5 prosentin vuosituottoa vastaavaksi määräksi lahjoitusten väitetyistä 42 miljoonan arvosta 1.1.2010 alkaen. (AYY:n vastauksen sivu 3)

AYY:n vaatimus tulee hylätä perusteettomana.

KY-säätiö ei ole saanut lahjoitetusta varallisuudesta 3,5 prosentin juoksevaa vuosituottoa. AYY:lle ei olisi syntynyt varallisuuden omistuksesta ja hallinnasta 3,5 prosentin vuosituottoa. Perustetta saada 3,5 prosentin vuosituottoa ei muutoinkaan ole.

Rahasto-osuuksissa omaisuuden tuotto ei perustu juoksevaan tuottoon vaan omaisuuden arvonnousuun. Jos KY-säätiö velvoitettaisiin luovuttamaan vastoin sen käsitystä KY:n sille lahjoittama varallisuus AYY:lle, saisi AYY hyväksyä rahasto-osuuksiin kohdistuneen arvonnousun, varallisuuden tuoton. Vahingonkorvausoikeudessa keskeinen periaate on rikastumiskiello. KY-säätiötä ei voi velvoittaa maksamaan AYY:lle arvonnousuna olevan tuoton lisäksi laskennallista varallisuuden tuottoa.

Vahingonkorvausta koskevien periaatteiden mukaan korvausta on suoritettava niin suuri määrä, että vahingonkärsijä korvauksen johdosta pääsee asemaan, jossa hän olisi, ellei vahinkotapahtumaa olisi sattunut. Korvattavaa vahinkoa laskettaessa otetaan huomioon vahinkotapahtumasta vahingonkärsijälle aiheutunut hyöty ja vahingonkärsijälle syntyneet sellaiset säästöt, jotka muuten olisivat rasittaneet häntä menoina.²⁶

Kun huomioidaan varallisuuden hoitokulut ja toiminnasta aiheutuneet kulut, KY-säätiön toiminta on ollut tappiollista (todiste V36). AYY:lle olisi syntynyt samat kulut, mitä KY-säätiölle on syntynyt varojen hoidosta ja niiden tarkoituksenmukaisesta käytöstä. AYY on hyötynyt siitä, että KY-säätiö on toteuttanut AYY:n tarkoitusta. AYY:lle ei olisi syntynyt tuottoa varojen hallinnoinnista.

Tuottokorkoa koskeva vaatimus tulee hylätä perusteettomana ja toteen näyttämättömänä.

7 AJAN KULUMISEN VAIKUTUS ASIASSA

Oikeustoimilaisissa ei ole säännöstä siitä, missä ajassa pätemättömyyteen on vedottava. Oikeus vaatia sopimusta pätemättömäksi ei ole voimassa rajoittamatonta aikaa. Yleensä katsotaan, että oikeustoimilain mukaiseen pätemättömyyteen on

²⁶ Routamo – Ståhlberg – Karhu: Suomen vahingonkorvausoikeus (2006), s. 371.

vedottava kohtuullisessa ajassa, ellei toisin ole säädetty. Epävarmuus siitä, onko oikeustoimi mahdollisesti pätemätön, ei saa jatkua kohtuuttoman kauan.²⁷

Esimerkiksi kohtuullista reklamaatioaikaa koskeneessa Turun hovioikeuden tapauksessa (22.6.2005 no 1604) katsottiin, että kantajat olivat menettäneet vetoamisoikeutensa, kun vuoden aikana ei ollut ryhdytty toimenpiteisiin.

KY:n lahjoituksia koskevat päätökset on tehty 30.10.2008. AYY on pannut lahjoitusten purkamista koskevan vahvistuskanteen vireille 12.1.2012 eli 3 vuotta 2 kuukautta ja 13 päivää sen jälkeen, kun lahjoituspäätökset tehtiin ja 2 vuotta ja 12 päivää sen jälkeen, kun AYY syntyi oikeushenkilönä ja oli tietoinen lahjoituksista. AYY:n järjestäytymistoimia oli tehty jo vuoden 2009 puolella, ja sen aloittava edustajisto ja hallitus olivat tulleet lahjoituksista tietoiseksi jo vuoden 2009 puolella.

AYY:n on katsottava menettäneen vetoamisoikeuden KY:n lahjoituksia koskeviin oikeustoimiin ajan kulumisen johdosta.

8 OIKEUDENKÄYNTIKULUISTA

KY-säätiö uudistaa AYY:n oikeudenkäyntikuluvaatimukseen liittyen 8.6.2012 päivätyssä vastauksessaan lausumansa. AYY ei ole lahjakirjassa tarkoitettu KY:n puolesta toiminut henkilö. Tämä käy ilmi sekä lahjakirjojen sanamuodosta (todiste V3) että niiden perustana olevasta tarkoituksesta (todisteet V10, V20, V21, V28, V29 ja V32).

KY:n edustajisto on kokouksessa 15.12.2009 päättänyt kohdassa 8 (todiste V20), että

Helsingin kauppakorkeakoulun ylioppilaskunnan tahtotila on se, että Helsingin kauppatieteiden ylioppilaat ry ja Helsingin kauppatieteiden ylioppilaiden säätiö edistävät vuodenvaihteen jälkeen Helsingin kauppakorkeakoulun ylioppilaskunnan tahtotilan toteutumista: sitä, että ylioppilaskunnan 30.10.2008 tekemät päätökset saavat lainvoiman, että lahjoitukset täytäntöönpannaan ja että lahjoitetuilla varoilla edistetään kauppatieteen opiskelijoiden pyrkimyksiä.

Päätös on lainvoimainen. KY:n puolesta ovat vuodenvaihteen 2009–2010 jälkeen toimineet KY-säätiö ja KY-yhdistys. AYY:n oikeudenkäyntikuluja koskeva vaatimus on hylättävä.

---

²⁷ Saarnilehto & al.: Varallisuusosoikeus (2012), s. 412. Saarnilehto, Ari: Sopimusoikeuden perusteet (2009), s. 110. Kivimäki – Ylöstalo: Suomen siviilioikeuden oppikirja (1973), s. 373.

9 TODISTELU

KY-säätiö vetoaa 8.6.2012 päivätyssä vastauksessaan ilmoittamiinsa kirjallisiin todisteisiin, todistusteemoihin ja muihin asiakirjoihin sekä täydentää todistelua alla olevan mukaisesti. KY-säätiö varaa oikeuden täydentää todistelua ja täsmentää todistusteemoja asian valmistelun myöhemmässä vaiheessa.

9.1 Kirjalliset todisteet

- V33 Urpo Kangas, Asiantuntijalausunto 10.12.2009 (toimitettu 8.6.2012 vastauksen liitteenä, muut asiakirjat 18). Lausuntoon ei viitata todisteena oikeudellisena asiantuntijalausuntona, vaan todisteena KY:n toiminnan huolellisuudesta ja asianmukaisuudesta.

Todistusteemat: KY on selvittänyt, että KY:n KY-säätiölle tekemät lahjoitukset ovat laillisia, hyvän tavan ja asianmukaisia. Lahjoitusten valmistelu on ollut asianmukaista.

- V34 Kirsti Jerkun laatima selvitys KY:lle jääneestä ja KY-säätiölle luovutetusta varallisuudesta 31.12.2008 arvoilla

Todistusteemat: KY:lle lahjoitusten jälkeen jääneiden varojen arvo. KY:lle on jäänyt lahjoitusten jälkeen riittävä määrä varoja tarkoituksensa toteuttamiseen.

- V35 Olli Mäenpää, Lausunto ylioppilaskunnan lahjoituspäätökseen liittyvästä escrow-sopimuksesta (toimitettu 8.6.2012 vastauksen liitteenä, muut asiakirjat 16) Lausuntoon ei viitata todisteena oikeudellisena asiantuntijalausuntona, vaan todisteena KY:n toiminnan huolellisuudesta ja asianmukaisuudesta.

Todistusteemat: KY on selvittänyt, että KY:n KY-säätiölle tekemät lahjoitukset ovat laillisia, hyvän tavan ja asianmukaisia. Lahjoitusten valmistelu on ollut asianmukaista.

- V36 KY-säätiön tuloslaskelma 31.12.2011

Todistusteemat: KY-säätiö ei ole saanut tuottoa eikä etua lahjoituksista. AYY:n saama hyöty KY-säätiön toiminnasta.

10 LOPUKSI

Käymme lopuksi yhteenvetona läpi AYY:n kannevaatimukset ja niiden keskeiset virheet.

A. AYY vaatii, että käräjäoikeuden tulisi julistaa KY:n KY-säätiölle tekemät lahjoitukset pätemättömiksi.

Jotta kolmas oikeushenkilö, sivullinen, voisi vedota kahden oikeushenkilön välisen oikeustoimen pätemättömyyteen, tulee vetoamisoikeuden perustua lakiin taikka osapuolten väliseen sopimukseen. Oikeushenkilöiden välisissä oikeussuhteissa on lainsäädännössä annettu sivulliselle suojaa takaisinsaannista konkurssipesään annetussa laissa (758/1991). Laki takaisinsaannista konkurssipesään ei sovellu nyt kysymyksessä olevaan asiaan.

KY lakkasi olemasta päivän 31.12.2009 päättyessä. Ylioppilaskuntien kesken ei tapahtunut yleisseuraantoa. Vanhassa yliopistolaissa (645/1997), uudessa yliopistolaissa (558/2009), yliopistolain voimaanpanosta annetussa laissa, ylioppilaskunta-asetuksessa tai KY:n säännöissä ei ole annettu AYY:lle oikeutta vedota KY:n tekemiin sellaisiin oikeustoimiin, jotka eivät ole siirtyneet AYY:lle 1.1.2010.

KY:n lahjoituksia koskevissa lahjakirjoissa ei ole annettu AYY:lle oikeutta vedota lahjoitusten mahdolliseen pätemättömyyteen. KY:n edustajisto on 15.12.2009 kokouksessaan päättänyt kohdassa 8, että lahjoituksiin liittyvissä kysymyksissä KY-säätiö ja KY-yhdistys käyttävät KY:n puhevaltaa. KY:n tekemillä lahjoituksilla ei ole perustettu velvollisuuksia AYY:lle. AYY ei myöskään ole saanut KY:n tekemillä lahjoituksilla erityisiä oikeuksia.

AYY:llä ei ole kannevaltaa KY:n lahjoitusten pätemättömyyttä koskevassa oikeudenkäynnissä. AYY:n vaatimukset tulee jättää tutkimatta.

Jos käräjäoikeus tutkii AYY:n vaatimukset, tulee edellä mainittujen lisäksi huomioida kanteen hylkäävinä perusteina seuraavat seikat:

1. AYY vetoaa lahjoitusten pätemättömyysperusteena hyvän tavan vastaisuuteen.

AYY ei ole esittänyt hyvän tavan vastaisuutta koskevan väitteen yhteydessä sellaisia perusteita, mitä ei olisi esitetty muissa seuraavissa väitekohdissa.

KY:n lahjoitukset ovat olleet valinneisiin olosuhteisiin nähden normaalin tavan mukaisia. Lahjoituksissa ei ole ollut mitään sellaista, joka olisi hyvän tavan vastaista. KY on osoittanut tämän sekä hallintotuomioistuinten päätöksillä että asiantuntijalausunnoilla.

Olematonta väitettyä hyvän tavan vastaisuutta ei voida arvioida osana muita kanteen perusteita.

2. AYY vetoaa lahjoitusten pätemättömyysperusteena oikeuden väärinkäytön kieltoon.

AYY väittää haastehakemuksessaan, että KY olisi käyttänyt väärin julkisoikeudellisesta asemasta saamaansa valtaa. Vastauksessaan AYY on myöntänyt, että KY:n lahjoitukset eivät olleet julkisen tehtävän hoitamista. Muutoin AYY on esittänyt oikeuden väärinkäytön perusteena samat väitteet, mitä muissa seuraavissa kohdissa on väitetty.

Korkein hallinto-oikeus on päätöksessään 31.12.2009 T 3736 jo ratkaissut sen, että KY:n edustajistolla on ollut kelpoisuus ja toimivalta päättää lahjoituksista. KY ei ole käyttänyt väärin aatteelliselle edunvalvontajärjestölle kuuluvaa päätöksentekovaltaa. KY:n lahjoituksissa ei ole ollut mitään sellaista, jossa oikeutta olisi käytetty väärin. KY on osoittanut tämän sekä hallintotuomioistuinten päätöksillä että asiantuntijalausunnoilla.

Olematonta väitettyä oikeuden väärinkäyttöä ei voida arvioida osana muita kanteen perusteita.

3. AYY vetoaa lahjoitusten pätemättömyysperusteena shikaanikieltoon.

AYY väittää, että KY:n ainoa tarkoitus olisi ollut keinolla millä hyvänsä siirtää varallisuus pois uudelta ylioppilaskunnalta.

KY:n lahjoitusten tarkoitus on ollut huolehtia aatteelliselle edunvalvontajärjestölle tyypillisellä tavalla varojen käytöstä sen omien sääntöjen mukaiseen tarkoitukseen. KY:n lahjoitusten tarkoituksena on ollut edistää kyltereiden etuja tulevaisuudessa. KY:n lahjoitusten tarkoituksena ei ole ollut vahingoittaa AYY:tä. KY on osoittanut tämän sekä hallintotuomioistuinten päätöksillä että asiantuntijalausunnoilla.

Olematonta väitettyä shikaania ei voida arvioida osana muita kanteen perusteita.

4. AYY vetoaa lahjoitusten pätemättömyysperusteena bulvaanin käytön kieltoon ja moitittavaan menettelyyn KY-säätiön perustamisessa.

AYY väittää, että KY:n lahjoitusten pätemättömyyden aiheuttaisi se, että Seniorikilta olisi käytetty bulvaanina KY-säätiön perustamisessa.

KY-säätiön perustamiseen liittyvillä seikoilla ei ole lahjoitusten pätevyyttä arvioitaessa merkitystä. KY-säätiön perustaminen on lahjoituksista erillinen oikeustoimi ja se on tapahtunut lain ja vallitsevan säätiökäytännön mukaisesti. KY:n lahjoituksessa Seniorikillalle ja KY-säätiön perustamisessa ei ole ollut mitään moitittavaa tai moraalisesti arveluttavaa. KY on osoittanut tämän sekä hallintotuomioistuinten päätöksillä että asiantuntijalausunnoilla.

Olematonta väitettyä bulvaanikäyttöä ja moitittavaa menettelyä säätiön perustamisessa ei voida arvioida osana muita kanteen perusteita.

5. AYY vetoaa lahjoitusten pätemättömyysperusteena esteellisyysnormien rikkomiseen.

AYY väittää, että lahjoitukset olisivat olleet hallintolain ja KY:n edustajistoa koskeneiden esteellisyysäännösten vastaisia.

Korkein hallinto-oikeus on päätöksessään 31.12.2009 T 3736 jo ratkaissut sen, että lahjoitukset eivät ole olleet esteellisyysäännösten vastaisia.

KY:n lahjoitukset eivät ole olleet julkisen tehtävän hoitamista. Hallintolain esteellisyysnormeja ei sovelleta KY:n lahjoituksiin. Lahjoitukset eivät ole koskeneet edustajiston jäseniä henkilökohtaisesti. Edustajiston jäsenet eivät ole olleet edustajistoa koskeneiden esteellisyysäännösten eivätkä muullakaan perusteella esteellisiä lahjoituspäätösten tekemiseen.

Olematonta väitettyä esteellisyysnormien rikkomista ei voida arvioida osana muita kanteen perusteita.

6. AYY vetoaa lahjoitusten pätemättömyysperusteena siihen, että lahjanlupauksia ei olisi täytetty asianmukaisesti.

AYY väittää, että escrow-sopimusten ainoana tarkoituksena olisi ollut varmistaa, että omaisuus ei siirry AYY:n hallintaan. Lisäksi AYY väittää, että escrow-sopimukset on pantu täytäntöön ennen hallintolainkäyttölain 31 §:n 2 momentin mukaista määräaika.

Escrow-sopimuksilla ei ole lahjoitusten pätevyyttä arvioitaessa merkitystä. Helsingin hallinto-oikeus on 13.5.2011 antamissaan päätöksissään nro 11/0594/1, nro 11/0601/1 ja nro 11/0593/1 jo ratkaissut sen, että escrow-sopimuksia ei ole pantu täytäntöön hallintolainkäyttölain vastaisesti.

Escrow-sopimusten tarkoitus on ollut huolehtia siitä, että KY:n lahjoittaman varallisuuden hallinta päättyy sille taholle, jolle se Korkeimman hallinto-oikeuden pääasiaa koskevassa riidassa antaman päätöksen johdosta kuuluu. KY:n hallinto on huolehtinut hyvän hallinnon periaatteen mukaisesti siitä, että lahjoituspäätökset voidaan panna asianmukaisesti täytäntöön sen jälkeen, kun korkein hallinto-oikeus on antanut asiassa päätöksen. Näin on myös tapahtunut.

Escrow-sopimukset eivät ole olleet KY:n julkisen hallintotehtävän hoitamista. Escrow-sopimuksiin ei sovelleta hallintolainkäyttölain täytäntöönpanokieltoa koskevaa normia.

Olematonta väitettyä puutetta lahjanlupauksen täyttämässä ei voida arvioida osana muita kanteen perusteita.

7. AYY vetoaa lahjoitusten pätemättömyysperusteena asioiden valmisteluun salassa ja asiakirjojen tuhoamiseen.

AYY väittää, että lahjoitukset olisi valmisteltu oikeudetta salassa ja että asiakirjoja olisi tuhottu, jotta AYY ja jäsenkunta ei voisi puuttua lahjoituspäätösten oikeellisuuden arviointiin.

Sillä, ovatko teekkarit tai kaikki KY:n jäsenet tienneet lahjoitusten valmistelujen vaiheesta, ei ole merkitystä asiassa.

KY:n edustajisto, hallitus ja taloustoimikunta ovat olleet koko ajan tietoisia lahjoitusten valmistelusta ja sen eri vaiheista. Lahjoitusten valmistelua ei ole salattu KY:n hallinnolta. KY on tiedottanut jäsenille lahjoituspäätösten tekemisestä asianmukaisesti.

Sillä, että KY on siivonnut sähköistä arkistoa ennen toiminnan lakkaamista, ei ole merkitystä. Arkistolain mukaan asiakirjoja arkistoivan on tuhottava säännöllisesti se aineisto, joka ei kuulu arkistoon. KY:n lahjoituspäätöksiin liittyvää aineistoa ei ole tuhottu. Päätöksenteon pohjalla oleva aineisto on arkistoitu asianmukaisesti.

Olematonta väitettyä salassa valmistelemista ja asiakirjojen tuhoamista ei voida arvioida osana muita kanteen perusteita.

8. AYY vetoaa lahjoitusten pätemättömyysperusteena edellytysoppiin.

AYY väittää, että lahjoituksilla olisi loukattu TKY:n ja TOKYO:n edellytyksiä AYY:n perustamisesta.

Ylioppilaskunnat eivät ole voineet asettaa edellytyksiä suhteessa lainsäätäjään tai lainsäädäntöön siihen, miten lain voimaannon pitäisi toteutua.

Sillä, mitkä ovat olleet TKY:n ja TOKYO:n edellytykset AYY:n perustamisessa ei ole KY:n tekemien lahjoitusten pätevyyden arvioinnissa merkitystä. TKY:llä ja TOKYO:lla on ollut mahdollisuus järjestää varallisuutensa haluamallaan tavalla ennen ylioppilaskuntien lakkaamista.

KY:n edellytys AYY:n rahoitusratkaisussa on ollut, että jokainen ylioppilaskunta rahoittaa AYY:tä jäsenmääriensä mukaisessa suhteessa. KY:n edellytyksenä on ollut, että KY-säätiö ja KY-yhdistys jatkavat KY:n toimintaa kylterikulttuurin säilyttäjänä ja edistäjänä. KY on toiminut oman edellytyksensä mukaisesti.

Olematonta väitettyä edellytysten puuttumista ei voida arvioida osana muita kanteen perusteita.

9. AYY vetoaa lahjoitusten pätemättömyysperusteena kiellettyyn itsekontrahointiin ja edustusvallan yhtymiseen.

AYY väittää, että kun KY:n ja KY-säätiön toimielinten jäsenet ja toimihenkilöt olisivat olleet yhteneväiset, lahjoituksissa olisi syyllistytty kiellettyyn itsekontrahointiin ja edustusvallan yhtymiseen.

KY:ssä päätöksentekoon osallistuneet eivät ole olleet henkilökohtaisesti lahjoitusoikeustoimen osapuolia. KY:n tai KY-säätiön puolesta toimineet henkilöt eivät ole saaneet etua lahjoitusjärjestelystä.

KY:n edustajiston jäsenet, jotka ovat tehneet lahjoituksia koskevat päätökset, eivät ole KY:n edustajia, vaan he ovat käyttäneet jäsenille kuuluvaa päätösvaltaa. Kukaan KY-säätiön hallituksen jäsenistä ei ole ollut tekemässä lahjoituksia koskevia päätöksiä KY:n edustajistossa 30.10.2008.

KY:n lahjoituksilla on huolehdittu siitä, että KY:n varallisuudella toteutetaan tulevaisuudessa KY:n alkuperäistä tarkoitusta. Lahjoituksilla on pyritty KY:n kannalta parhaaseen mahdolliseen lopputulokseen. KY:n tai KY-säätiön toimielinten jäsenet eivät ole loukanneet KY:n etuja.

KY on itse suostunut menettelyyn, jossa lahjan saajan toimielimen jäsenet ovat olleet myös KY:n toimielimen jäseniä.

Olematonta väitettyä itsekontrahointia ja edustusvallan yhtymistä ei voida arvioida osana muita kanteen perusteita.

10. AYY vetoaa lahjoitusten pätemättömyysperusteena olosuhteisiin, joista tietoisena olisi kunnianvastaista ja arvotonta vedota lahjoitusoikeustoimiin.

AYY väittää, että

- lahjoituksilla olisi kierretty yliopistolain voimaanpanosta annetun lain 8 §:ää,
- mainitun pykälän mukaan yhdistyvien ylioppilaskuntien varallisuus olisi tullut siirtyä kokonaisuudessaan AYY:lle,
- lahjoitusten seurauksena AYY ei voisi suoriutua tehtävästään yhtä hyvin kuin se olisi muutoin voinut,
- lahjoitukset olisi tehty tietoisena, että ne vahingoittaisivat AYY:n etuja,
- KY ei olisi voinut lahjoittaa merkittävää osaa ylioppilaskunnan ulkopuolelle ja
- KY:llä ei olisi ollut riittävästi varoja jatkaa toimintaansa kovin pitkään.

Korkein hallinto-oikeus on päätöksessään 31.12.2009 T 3736 jo ratkaissut sen, että

- lahjoituksilla ei ole kierretty yliopistolain voimaanpanosta annetun lain norma- ja,
- mainituksissa laissa ei säädetä varallisuusasemasta, joka AYY:llä olisi tullut olla,
- sillä, voiko AYY suoriutua tehtävästään yhtä hyvin, kuin se olisi voinut, jos lahjoituksia ei olisi tehty, ei ole lahjoitusten pätevyyden kannalta merkitystä
- AYY:n eduilla ei ole lahjoitusten lainmukaisuutta arvioitaessa merkitystä
- KY on voinut lahjoittaa lahjakirjoissa määritellyn varallisuuden KY-säätiölle ja
- KY:lle on jäänyt riittävästi varoja lakisääteisen tehtävän hoitamiseen lahjoitusten jälkeenkin.

Lahjoitukset on tehty ja täytäntöönpantu olosuhteissa, joissa KY on tiennyt, että ne ovat lainmukaisia. Käräjäoikeudella ei ole asiallista toimivaltaa tutkia, ovatko KY:n lahjoitukset olleet lain, asetuksen tai KY:n sääntöjen mukaisia.

KY:lle on jäänyt lahjoitusten jälkeenkin sen suuruinen ja laatuinen varallisuus, että se olisi voinut jatkaa lakisääteisen tehtävän toteuttamista häiriöttä. Sillä, voiko AYY suoriutua tehtävästään yhtä hyvin, kuin jos lahjoituksia ei olisi tehty, ei ole merkitystä.

KY:llä ei olisi ollut perustetta vedota lahjoitusten pätemättömyyteen oikeustoimilain 33 §:n nojalla. AYY:llä ei ole parempaa oikeutta, mitä KY:llä olisi ollut, jos KY olisi olemassa.

Kun KY:n lahjoituspäätökset tehtiin 30.10.2008, yliopistolain voimaanpanosta annettua lakia ei ollut säädetty, eikä hallituksen esitystä yliopistolain voimaanpanosta annetusta laista ollut annettu eduskunnalle. AYY:tä ei ollut olemassa lahjoituspäätöksiä tehtäessä ja AYY:llä ei ollut suojattua oikeutta tai suojattuja odotusoikeuksia KY:n varallisuuteen, mitä KY:llä oli ennen lahjoituspäätöksiä.

Yliopistolain voimaanpanosta annetussa laissa tai muussakaan laissa ei ole rajoitettu KY:n oikeuksia oikeustointen tekemiseen – ei edes sellaisten oikeustointien tekemiseen, jotka heikentäisivät AYY:n varallisuusasemaa. Laissa ei ole säädetty AYY:n suojaksi varallisuusasemasta, joka AYY:llä olisi tullut olla 1.1.2010.

Kun lahjoituksia tehtäessä tai niitä täytäntöönpantaessa AYY:llä ei ole ollut lakiin perustuvia oikeuksia KY:n varallisuuteen, jää asiassa kysymykseksi, miten on arvioitava olosuhteita, joissa oikeustoimikelpoinen oikeushenkilö lahjoittaa kelpoisuutensa rajoissa lahjan saajalle varallisuutta, joka olisi siirtynyt kolmannelle, jos lahjoitusta ei olisi tehty.

Korkein hallinto-oikeus on hyväksynyt mainitun olosuhteen katsoessaan, että lahjoitukset ovat olleet KY:lle sallittuja.

Oikeustoimilain 33 § soveltuu tilanteisiin, joihin liittyy sopijaosapuolen erehtyminen, heikkoudentila tai edellytysten raukeaminen. Normi suojaa sopimussuhteen heikompaa osapuolta. KY:n lahjoissa ei ole kysymys tilanteesta, joka soveltuu oikeustoimilain 33 §:n soveltamisalueelle.

KY:n lahjoitusten tarkoituksena on ollut huolehtia siitä, että KY-säätiölle lahjoitetuilla varoilla toteutetaan tulevaisuudessakin KY:n sääntöjen määräämää, kyltereiden etuja edistävää tarkoitusta.

Lahjoitukset on tehty olosuhteissa, joissa on tavanomaista ja normaalia, että edunvalvontaa harjoittava järjestö huolehtii oman tarkoituksensa toteutumisesta tulevaisuudessa muutoksissa.

Lahjoituksia ei ole tehty moraalisesti arveluttavissa eikä kelvottomissa olosuhteissa.

11. Jos edellä mainitut pätemättömyysperusteet eivät riittäisi osoittamaan KY:n KY-säätiölle tekemien lahjoitusten pätemättömyyttä, vetoaa AYY vielä siihen, että lahjoitukset tulisi jättää oikeustoimilain 36 §:n perusteella huomioon ottamatta tai niitä tulisi sovitella.

AYY väittää, että kohtuuttomuus johtuisi siitä, että

- samat henkilöt olisivat käyttäneet yksipuolisesti asemaansa, eikä AYY päässyt millään tavoin vaikuttamaan lahjoituksiin,
- KY:lle olisi jäänyt lahjoitusten jälkeen vain vähäisenä pidettävä osa ja
- merkityksellistä olisi, lahjoittiko KY varallisuudestaan sen talouden kannalta merkityksettömän vai suurimman osan.

Korkein hallinto-oikeus on päätöksessään 31.12.2009 T 3736 jo ratkaissut sen, että

- AYY:tä ei ole ollut tarpeen kuulla asiassa,
- KY:lle jäi lahjoitusten jälkeen riittävä varallisuus lakisääteisen tehtävän hoitamiseen ja
- lahjakirjoissa määrätyn varallisuuden lahjoittamiselle ei ollut estettä.

KY on antanut lahjat KY-säätiölle vakaasta harkinnasta. KY:n tahtona on ollut, että KY-säätiö saa lahjoitukset, joilla tulevaisuudessa edistetään kyltereiden etuja. Kaikki lahjoitusten vaikutukset ja seuraukset ovat olleet ennakoituja lahjoituksen osapuolten välillä.

KY:lle jäi lahjoitusten jälkeenkin merkittävä omaisuus, joka siirtyi AYY:lle KY:n lakkautta.

KY ei olisi voinut vaatia lahjanlupausten tai täytettyjen lahjoitusten sovittelua. AYY:llä ei ole parempaa oikeutta, mitä KY:llä olisi ollut.

Sivullinen ei voi vedota oikeustoimilain 36 §:n sovittelusääntöön. AYY on KY:n ja KY-säätiön välisissä lahjoissa sivullisen asemassa.

KY:n KY-säätiölle antamat lahjoitukset ovat kaikin puolin ja kokonaisuutenakin arvioiden olleet kohtuullisia.

B. AYY vaatii, että KY-säätiö tulisi velvoittaa palauttamaan lahjoitettu omaisuus tai sen sijaan tullut omaisuus AYY:lle.

Kun AYY:n päävaatimus jätetään tutkimatta tai hylätään, ei perustetta liitännäisvaatimuksen hyväksymiselle ole.

C. AYY vaatii, että KY-säätiö tulisi velvoittaa palauttamaan lahjoitetun varallisuuden tuotto AYY:lle.

AYY väittää, että tuotto tulisi palauttaa

1. sopimusperusteisen vahingonkorvauksen perusteella tai
2. vahingonkorvauslain perusteella tai
3. perusteettomana etuna.

Kun AYY:n päävaatimus jätetään tutkimatta tai hylätään, ei perustetta liitännäisvaatimuksen hyväksymiselle ole.

AYY ei ole KY:n ja KY-säätiön välisen lahjoitusten sopimusosapuoli eikä AYY:llä ole muutenkaan perustetta saada KY-säätiöltä sopimusperusteista vahingonkorvausta.

Vaikka KY:n lahjoitukset katsottaisiin vastoin KY-säätiön käsitystä tehdyiksi oikeustoimilain 33 §:n mukaisissa olosuhteissa, jolloin oikeustoimeen vetoaminen olisi kunnianvastaista ja arvotonta, ei ole erityisiä syitä velvoittaa KY-säätiötä maksamaan AYY:lle vahingonkorvausta tuottokoron muodossa.

KY-säätiö ei ole saanut perusteetonta etua lahjoituksista.

KY-säätiö on toteuttanut KY:n sille lahjoittamalla varoilla sitä tarkoitusta, mitä AYY:n olisi tullut tehdä, jos lahjoituksia ei olisi annettu KY-säätiölle. AYY:lle ei ole

syntynyt vahinkoa tuottokoron muodossa. KY-säätiön perusteltua vilpittömää mieltä lahjoitusten pätevydestä tulee suojata.

D. AYY vaatii, että KY-säätiö tulisi velvoittaa maksamaan viivästyskorkoa palautettavan varallisuuden arvolle ja tuottokorolle.

Kun AYY:n päävaatimus jätetään tutkimatta tai hylätään, ei perustetta liitännäisvaatimuksen hyväksymiselle ole.

Kun tuottokorkoa koskeva vaatimus jätetään tutkimatta tai hylätään, ei perustetta tuottokorkoa koskevalle viivästyskorkovaatimukselle ole.

AYY:n kaikki vaatimukset tulee hylätä perusteettomina ja toteen näyttämättöminä, jos ne tutkitaan.

E. AYY vaatii, että KY-säätiö tulisi velvoittaa maksamaan AYY:n asianosais- ja oikeudenkäyntikulut viivästyskorkoineen.

AYY:n hävitessä jutun tulee AYY:n asianosais- ja oikeudenkäyntikuluja koskeva korvausvaatimus hylätä.

AYY tulee velvoittaa suorittamaan KY-säätiön asianosais- ja oikeudenkäyntikulut täysimääräisesti viivästyskorkoineen.

Helsingissä 31. päivänä joulukuuta 2012

HELSINGIN KAUPPATIETEIDEN YLIOPPILAIDEN SÄÄTIÖ

LAATIVAT

Seppo Kemppinen
Laamanni, asianajaja, Espoo

Oili Kela
Asianajaja, Siuntio

Kirsti Jerkun laatima selvitys KY:lle jääneestä ja KY-säätiölle luovutetusta varallisuudesta
31.12.2008 arvoilla

*Todistusteemat: KY:lle lahjoitusten jälkeen jääneiden varojen arvo. KY:lle on jäänyt
lahjoitusten jälkeen riittävä määrä varoja tarkoituksen toteuttamiseen.*

Edustajiston päätösten 30.10.2008 mukaiset lahjoitukset (Rahastosalkku ja kiinteistöt)	Yhteensä	Tehdyt lahjoitukset	Ylioppilaskunta
Markkina-arvoarviot 31.12.2008			
Rahastosalkku (mukaan lukien kassavarat)	25,8	20,0	5,8
Sijoituskiinteistöt	21,1	21,1	
Sijoituskiinteistöihin kohdistuvat pankkilainat	-6,2	-6,2	
Käyttöomaisuuskiinteistöt	55,1		55,1
Käyttöomaisuuskiinteistöihin kohdistuvat pankkilainat	-26,2		-26,2
	69,6	34,9	34,7

Helsingin kauppatieteiden opiskelijat ry:lle tehty 500.000 euron lahjoitus on huomioitu rahastosalkussa osana tehtyjä lahjoituksia.

KY-säätiön tuloslaskelma 31.12.2011

*Todistusteemat: KY-säätiö ei ole saanut tuottoa eikä etua lahjoituksista. AYY:n saama hyöty
KY-säätiön toiminnasta.*

TULOSLASKELMA

	1.1. - 31.12.2011	1.1. - 31.12.2010
Varsinainen toiminta		
Tuotot		
Tuotot	10.774,20	1.034,40
Tuotot yhteensä	10.774,20	1.034,40
Kulut		
Luottamushenkilötoiminta		
Hallitus	-28.427,74	-37.019,28
Hallintoneuvosto	-6.131,92	
Luottamushenkilötoiminta yhteensä	-34.559,66	-37.019,28
Henkilöstö, hallinto ja tilat		
Henkilöstökulut	-65.553,20	-35.736,30
Poistot	-16.562,82	-12.281,85
Hallintokulut	-263.112,99	-243.112,95
Tilakulut	-70.657,82	-26.273,80
Henkilöstö, hallinto ja tilat yhteensä	-415.886,83	-317.404,90
Toiminta		
Kylteri-lehti	-19.913,84	
Muu toiminta	-230.438,75	-213.953,06
Muut avustukset	-525.060,00	-574.324,00
Apuhahat	-196.434,00	-199.820,00
Stipendit ja tunnustuspalkinnot	-19.111,66	-15.300,00
Toimintakulut yhteensä	-990.958,25	-1.003.397,06
Kulut yht.	-1.441.404,74	-1.357.821,24
Varsinainen toiminta yht.	-1.430.630,54	-1.356.786,84
Varainhankinta		
Tuotot		
Lahjoitukset		200.000,00
Tuotot yhteensä		200.000,00
Varainhankinta yht.		200.000,00
Sijoitus- ja rahoitustoiminta		
Kiinteistösijoitukset		
Vuokratuotot	1.030.000,16	1.246.938,72
Vastikkeet	-994.662,98	-1.032.237,23
Kiinteistöjen hoitokulut	-16.740,48	-15.154,62
Kiinteistösijoitukset yhteensä	18.596,70	199.546,87
Rahastosijoitukset		
Myyntivoitot	303.580,81	235.115,20
Myyntitappiot	-177.747,98	-22.023,56
Muut tuotot	132.711,78	165.815,79
Rahastosijoitukset yhteensä	258.544,61	378.907,43
Muu rahoitustoiminta		
Rahoituskulut	-436,76	-2.243,97
Korkotuotot	150.509,21	119.055,63
Korkokulut	-13,23	-981,93
Muu rahoitustoiminta yhteensä	150.059,22	115.829,73
Sijoitus ja rahoitustoiminta yht.	427.200,53	694.284,03
Tilikauden ylijäämä/alijäämä	-1.003.430,01	-462.502,81